

KOMMUNIST

Det sorte guld

Skiftende danske regeringer har forgyldt olieselskaber

Af Bo Møller

■ I Norge fandt man olie i 1969 og i Danmark fik Mærsk Møller sammen med Gulf og Shell herefter eneret til at udvinde olie og naturgas i Danmark. Det skete efter den aftale, der blev indgået mellem Danmark og Norge om delingen af Nordsøen. Det var den aftale, der blev indgået af den daværende socialdemokratiske økonomi- og budgetminister Per Hækkerup, der i en af sine berømte brandterter forærede en stor del af den danske undergrund væk.

I modsætning til Norge, hvor staten sikrede sig fuld kontrol med olieudvindingen og med overskuddet, så var det kun usle håndører, der efter aftalen med AP Møller

tilfaldt den danske statskasse og dermed det danske folk. Mærsk Møller gik i kompagniskab med de udenlandske selskaber Shell og Chevron under navnet DUC, Dansk Undergrunds Consortium. Olieprofitten i Danmark kom stort set udelukkende de private kapitalistiske monopoler, herunder de udenlandske, til glæde i form af en profit, der var langt større end ved andre investeringer.

Fornyet gavegaranti

Der har i mange år fra kommunisterne og andre gode kræfter været pres for, at olierigdommene i den danske undergrund skal tilhøre os alle. Alligevel indgik den daværende borgerlige regering i 2003 en ny besynderlig aftale

med Mærsk Møller og DUC. Det var en rigtig god aftale for hr. Møller og vennerne. Nok blev beskatningen af oliemilliarderne sat noget op, men samtidig fik hr. Møller en garanti - den såkaldte 'kompensationsklausul' - for, at regering og folketing ikke senere kunne ændre på skattereglerne, uden at Møller gav lov. Det var en aftale, der reelt skulle sætte folketingets ret til at lovgive ud af kraft. Aftalen er blevet sammenlignet med noget, der ellers kun ses i bananrepublikker eller i tvivlsomme korrupte lande i Afrika.

Frit valg

Resultatet var, at staten er gået glip af 75 milliarder kr., for den luskede aftale fra 2003

Den nye regering har nu bebudet et 'servicetjek' af de famøse aftaler. Det er for beskedent. Nordsø olien skal nationaliseres.

tog slet ikke højde for, at olieprisen ville stige 6-7 gange de næste 8 år. Så det, der før havde været en rigtig god forretning for Møller og DUC, er nu blevet en ren guldgrube. Ud over Mærsk Møller og hans venner er det kommet frem, at den samme borgerlige regering i 2003 også gav et 'mindre' amerikansk olieselskab, Hess Energy, en endnu mere favorabel ordning. Hess Energy fik lov til selv at vælge, om de ville betale en skat på 61 pct. af overskuddet eller kun 27 pct. Ikke overraskende valgte de den lave beskatning. Hermed har Hess sparet 3,1 milliard kroner i skat.

Beskedent krav

Når noget sådant overhovedet kan ske, skyldes det især 2

forhold: For det første er de internationale olieselskaber, herunder også det 'danske' AP Møller Mærsk, så magtfulde, at ingen dansk regering for alvor har turdet genere dem. For det andet har det altid været god borgerlig/socialdemokratisk ideologi, at staten skal give de private virksomheder de bedst mulige betingelser, dvs. så lav beskatning som muligt.

Kommunisterne har altid sagt, at den danske olie og naturgas tilhører det danske folk. Det skal derfor være den danske stat, der står for udvinding af olie og gas, og det skal være den danske stat, der får overskuddet ved salget af olien og gassen.

Farcedemokrati

Finansmarkedet bestemmer politikken

■ Parlamentsvalget i Spanien resulterede som forventet i en masseprotest mod Socialdemokraternes EU nedskæringspolitik. Men den borgerlige valgsejr sender det spanske folk fra asken til ilden. Den konservative nye regeringsleder har bebudet,

at regeringen indenfor 100 dage, vil gennemføre store borgerlige nedskæringsreformer.

Tommelskruer

Verdens børser har omgående reageret med kursfald og store rentestigninger på

statsobligationerne. Det er for at sætte pres på markedets krav om hurtige borgerlige reformer, udtaler børs eksperterne.

Det kan da undre, at børserne ikke reagerer med jubel, men de ved nok bedre end de spanske vælgere, at

det vælgerne protesterede mod, vil blive meget værre. Derfor sætter de økonomiske tommelskruerne på, så den ny regering ikke skal forfalde til at lytte efter forventede protester.

Også i USA reagerede Aktiemarkedet negativt på

forlydender om, at den amerikanske budgetkommission ikke har kunnet nå til enighed om forslag til besparelser for 6600 milliarder kroner over 10 år.

Læs også side 3: Finanskapitalens enevælde

Faren fra højre

Siden Bush erklærede krig mod terror har der været mange forskellige typer krig. Det lå implicit i krigserklæringen, at terror har sit udgangspunkt i en konkurrerende religion. Det har kostet mange liv i verdensdele, hvor flertallet mere eller mindre entusiastisk bekender sig til Islam. Ud over erklærede krige, har der også været flere slags hemmelige krige. USA og deres medlemsvorne, der laver PR for at erklære sig som et retssamfund, arresterer i bedste Gestapo-stil mennesker i nattens mulm og mørke og flyver dem til hemmelige fængsler. Ingen taler om deres retssikkerhed eller en demokratisk retssag. Til gengæld ser vi dødsdomme blive eksekveret af førerløse drone fly, mod mennesker ingen har hørt skulle være dømt for en forbrydelse.

Ensidig overvågning

Danmark har meget beskidte hænder i "krigen mod terror" og ikke kun med deltagelse i de åbenlyse krige, eller ved at lægge luftrum til de illegale kidnappingsfly. PET, ledende politikere og pressen har gjort sit, for at få danskerne til at se bomber i turbanen eller lommerne på alle der ikke lignede en racerer "vestlig demokrat". Nidkært har PET overvåget indvandrere fra særligt udvalgte lande, har sparket døre ind om natten under stor pressebevågenhed hos de angiveligt mistænkelige terroristiske indvandrere, hvoraf de fleste måtte løslades igen. Kampagnen er lykkedes i en sådan grad, at der staks blev annonceret "islamisk terror" da en anti-islamist gik fra ord til handling i Oslo og på øen Utöya.

Fare for racekrig

Nu rystes både USA og Tyskland af afsløringer om ekstreme højregrupperinger, der har mange mord på samvittigheden og mordtræning på dagsordenen. Også i Danmark er hemmelige højreekstremistiske grupperinger blevet afsløret, og PET har nu måttet udsende en advarsel om at højreekstremistiske grupper i Danmark træner til en racekrig. De beder om regeringens godkendelse af, at de forstærker og udbygger overvågningen og indsatsen mod det, de kalder "de ekstremistiske miljøer". Men med denne anmodning taler de også om "venstreekstremistiske" miljøer. De er ikke mindre farlige, udtaler PET, og nævner som den ekstreme venstrefløj eksempelvis aktioner mod pelsfirmaer. Hvad der er særligt venstreorienteret ved at lukke rovdyr ud står hen i det uvisse. Det er temmelig tåbeligt, og formentlig kriminelt, og skal behandles som sådan.

Terror

Når PET blandt venstreekstremisme nævner demonstrationerne under klimatoptøjet er de for langt ude, selv med de behændige terrorlove. Det har politiet fået rettens ord for. Politiets torturagtige indgreb og arrestationer af mennesker i en fredelig demonstration er underkendt af retten. Der er en verden til forskel på åbenlys ulovlig protest, som at smide sten gennem forretningsrunder og mod biler, som er et af eksemplerne PET benævner som "farlig venstreekstremisme", og til højreekstremismens hemmelige forberedelse af masse-mord. I international ret ligger forskellen på krig og terror i at terror er en individuel beslutning, mens krig besluttes offentligt. Det som USA foretager sig med mord på enkeltpersoner, begået af specialenheder eller dronefly uden retssag eller offentlig beslutning, er terror. I ordets folkelige betydning er det terroristisk magtudøvelse at gribe ind i en anmeldt demonstration og fastlåse hundredvis af mennesker i timevis på iskold asfalt.

Fascismen

Det er i total strid med demokratiske forfatninger at indsætte regeringsledere der ikke er valgt af folket. Det er rent faktisk fascistisk, altså højreekstremistisk. Det er ikke kun PET der skal være vagtsom overfor højreekstremismen. Det skal befolkningerne i endnu højere grad.

Fremtidens ældrepleje – fremtidens omsorgssvigt

Af Lilli Rodeck

■ Det nye regeringsgrundlag indeholder side efter side med finanser, udenrigspolitik, uddannelsespolitik osv. Men afsnittet om ældrepleje er ganske kort og handler reelt kun om robotteknologi inden for ældreområdet. Der står intet om det, der må anses for det vigtigste i ældreplejen, nemlig medmenneskelig kontakt og skabelsen af tryghed for den ældre medborger. Alt for ofte hører vi om ældre, som har ligget alene i deres hjem og er omkommet af enten sygdom eller ulykke.

Selvhjælp

Regeringsgrundlaget skriver ingen steder, at der bør skabes flere ældreboliger, plejehjem og "oldekoller", som kan sikre, at selv svage ældre kan opretholde et indholdsrigt liv. Alt for mange ældre sidder ensomt i deres huse og lejlig-heder med en hjemmehjælp, som måske kun kommer tre kvarter hver tredje uge. Det er smukt at ville øge de ældres selvhjælp; men det løser ikke Danmarks grundlæggende problem, nemlig ensomhed i alderdommen.

Robotkøb

Regeringsgrundlaget tager ej heller stilling til, hvem der skal købe "velfærdsteknologien". I flere kommuner bliver ældre folkepensionister tvunget til at købe en robotstøvsuger. Det er en meget stor udgift for borgere med kun folkepension. Erfariner-

gerne viser, at frygten for at kommunerne øjner mulighed for kraftige besparelser på hjemmehjælpsområdet, er begrundet. KL (Kommunernes Landsforening) har meldt ud, at de ønsker, at de økonomisk bedre stillede pensionister selv skal betale for den efterhånden ret så amputerede hjemmehjælp. Mon ikke de rigeste ældre gladelig selv betaler for god rengøring m.m., i stedet for at benytte sig af den utilstrækkelige hjemmehjælp. Problemet er at KL i praksis nok ønsker at indføre en kraftig brugerbetaling for alle, som har en pension, stor eller lille, ved siden af folkepensionen.

Tryk alderdom

KPiD kræver, at ingen pensionist skal efterlades i snavsede

boliger uden medmenneskelig kontakt. Vi frygter, at ældreplejens kerneområder bliver et nyt område for "de frivillige". Det er helt fint at udnytte den teknologiske udvikling, men ikke som erstatning for menneskelig arbejdskraft og kontakt. Vi efterlyser ligeledes hvordan regeringen konkret vil sikre de ældre, der ikke tør, vil eller kan overskue hvordan teknologien bruges. Det gælder også spørgsmålet om myndighedskontakt. Vi ønsker en udbygning af ældreboliger med en billig husleje og plejehjem for de ældre, der måtte ønske dette. At blive gammel bør nemlig ikke være noget mennesker skal frygte, men snarere noget at se frem til, hvor man kan få tid til at nyde frugterne af et langt livs arbejde.

KOMMUNIST

20. årgang

Organ for Kommunistisk Parti i Danmark
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 88 28 33
Bankkonto: 5322 0311328

www.kommunisterne.dk
E-mail: kpid@kommunisterne.dk

Ansvarlig over for presseloven:
Jørgen Madsen.

Redaktion:
Frederikssundsvej 82
2400 København NV

Telefon 38 16 28 33

www.kommunisterne.dk
E-mail:
kommunist@kommunisterne.dk

ISSN 0906-544X
12 numre årligt.

Abonnement:
Halvårs 165,- kr.
Helårs 275,- kr.
Løssalg 10,- kr.

Redigering af december-nummeret er afsluttet 21. november. Afleveret til Postvæsenet: 23. november.

Deadline kommende numre:
Januar 2012 – 12. december
Februar 2012 – 16. januar 2012

Kommende numre
afleveres til Postvæsenet:
Januar 2012 – 21. december
Februar 2012 – 25. januar 2012

Sats: Karen Hedegaard
Tryk: Kailow Graphic

Finanskapitalens enevælde

Anonyme spekulanter vælger nu de regeringer, de vil have

Af Betty Frydensbjerg Carlsson
Kommunistisk Parti i Danmark

■ De ellers så skandaleop-snusende journalister har på det seneste helt overset en skandale af historiske dimensioner: I de "Vestlige demokratier" fratages befolkningen retten til at vælge hvem der skal regere deres land. Det er sågar startet i Grækenland, stammomeren til demokrati-begrebet.

Investorenes sikkerhed

I EU-landene har den centralstyrede økonomiske politik målrettet tømt landenes statskasser gennem gunstige skatteregler for de rigeste, gennem privilegier for stor-kapitalen og privatiseringer. Landenes værdier er solgt for en slik til private, der gennem snedige kapitalregler leder deres fortjenester ud af landet til skattely. Kapitalens ret til fri bevægelighed over grænser, deres ret til at etablere sig, eller undlade at etablere sig, har tømt EU-landene for et utal af arbejdspladser, der sammen med EU kravet om arbejdskraftens fri bevægelighed over grænser, har betydet masse-arbejdsløshed og lønnedgang for arbejderne. Dermed er en betragtelig skatteindtægt forsvundet fra landene, og når de værdier, staten havde, er privatiseret og væk, ja så er "sikkerheden for investorerne" – långivere og statsobligationsspekulanter – væk.

Fyret af spekulanter

Blandt verdens rigeste og mest kapitalstærke mennesker indtager grækere en topplads. Pengene ligger bare lunt i Schweiziske banker, og kapitalister har ingen nationalfølelse. Når der ikke kommer penge nok ind i statskassen, må de sociale udgifter som arbejderne betaler til skæres ned. Det er en hård nød at knække for politikere der skal genvælges af ofrene for nedskæringerne.

Men i stedet for at blive fyret af vælgerne, fyres de nu af "investorerne", som herefter indsætter deres egne statsledere. I Grækenland blev det den tidligere græske centralbankchef og vicepræsident i den europæiske centralbank, Lucas Papademos, der blev sat til at styre landet. Grækenland har jo også tidligere kendt til fascisme, den korporative stat, og der er da også en erklæret fascist i "samlingsregeringen" fra partiet LAOS, det man vel kan kalde søsterpartiet til Dansk Folkeparti.

Demokrati en hæmsko

Det foreløbigt næste land blev det rige Italien. "Det

internationale finansmarked har mistet tilliden til staten, og der er indledt et voldsomt spekulationspres på landet", lød det. Det handlede også der om spekulationsmulighederne i statsobligationerne. Finanskapitalen har ikke tillid til de valgte politikere, som er for blødsødne overfor vælgerne. Jernhandsken kom på, og vupti var den valgte statsminister vippet.

Kapitalen har indsat sin mand, den tidligere EU-kommissær Mario Monti, der er økonomisk rådgiver for en række store multinationale og som er en økonom af den skole, som EU's økonomiske politik bygger på. Hvad skal han så gøre for spekulanterne? Jo, som EU's nuværende økonomiske kommissær Olli Rehn siger: Skatten skal væk fra lønmodtagere og arbejdsgiverne og over på forbrug og fast ejendom. Pensionsalderen skal op og pensionen ned, det skal være lige så let at fyre folk som i Danmark osv. osv. Det har finanskapitalen ikke tillid til at de valgte politikere kan få gennemført. Der indsættes så en stærk mand til at gennemføre disse krav, og kravet er en garanti for at der

ikke udskrives valg de første tre år.

Finanskapitalens krav

Hvordan med Danmark, kan vi risikere det samme? Ja naturligvis. Danmark har også solgt ud af arvesølvet, og med voksende arbejdsløshed falder skatteindtægterne – både de direkte og forbrugsskatterne på grund af faldende økonomi til forbrug. Arbejdspladser flytter i stort tal ud af landet, og også herhjemme kanaliserer virksomheder, der opererer i den offentlige sektor for skatte kroner, pengene ud af landet udenom statskassen.

Men til gengæld har Danmark allerede gennemført en række af de reformer finanskapitalen kræver: Skattelettelser, flere forbrugsskatter, der vender den tunge ende nedad, beskæring af dagpengeperioden, uden at skærpe beskyttelsen mod at blive fyret og markant hævelse af pensionsalderen for de, der ikke har penge til selv at bestemme, hvornår de vil trække sig tilbage. Vi gennemfører tvangsprivatisering, og der lyder ikke et pip, hvis der skal massefyringer til for

at aktierne stiger.

Reformland nr. 1

Danmark er et mønsterland for finanskapitalen, og et godt land at spekulere i. Vi kan fortsat låne penge i udlandet til et vist serviceniveau, som de private kan tjene penge på. Arbejdsgiverne har ganske få sociale udgifter, og sådanne udgifter ligger i offentligt skattebetalt regi, og er der ikke penge nok, så skæres der bare ned. Der stilles godt uddannet arbejdskraft til rådighed, de syge og nedslidte repareres betalt af stat og kommuner, børnene bliver passet medens forældrene arbejder, uden at det koster arbejdsgiverne noget, og arbejderne bidrager selv med halvdelen af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge i kontingent. I spørgsmålet om sociale udgifter er Danmark et slaraffenland for arbejdsgivere.

Endnu gør de danske regeringer som der bliver krævet, og endnu har de mulighed for at gøre det. Endnu er vi "kun" kommet der til, hvor det hemmelige politi kan blande sig i hvem der kan blive minister. Endnu får vi dog lov til selv at vælge hvem der skal gennemføre finanskapitalens politik.

Højesteretsdom fastslår at "Gule" ikke kan nasse på fagbevægelsen

■ Massive reklamekampagner har fået mange til at vælge såkaldte gule fagforeninger som f.eks. "Krifa" og "Det faglige hus", der i åben konkurrence med allerede etablerede fagforeninger rekrutterer medlemmer.

Det anslås at op mod en million, fortrinsvis yngre, er tilmeldt disse foretagender. Det har forskellige årsager hertil, men både discountpris og troen på at de fungerer som en fagforening vejer tungt.

Fyret under sygdom

En sygdomsramt sømand, medlem af Krifa (Kristelig fagforening, der fyres ansatte hvis de ikke beder bordbøn) blev fyret under sin sygdom og fik to måneders sygehyre. Ifølge HK's overenskomst med rederiet, har deres medlemmer krav på 6 måneders hyre.

Krifa valgte at føre en sag om tabt hyre helt op til Højesteret. Men Højesteretsdommen fastslår, at Krifa ikke kan stille krav baseret på andre organisationers overenskomster, og derfor heller ikke kan hjælpe medlemmer, der f.eks. bliver fyret uden retsmæssig grund eller udsættes for overenskomststridig behandling.

Advarer mod De gule

HK advarer i en pressemeddelelse folk mod at melde sig ind i de billigere gule fagforeninger, hvor man risikerer at blive snydt af de alternative foreningers dårlige vejledning.

Som udgangspunkt er de billigere, men har også langt færre medlemsfordele, eksempelvis retten til at strejke for bedre arbejdsvilkår. De gule kan ikke bruge det fagretslige system, da de ikke

har overenskomsten. I denne sag gik deres medlem glip af en væsentlig økonomisk godtgørelse, siger HK.

Betegnelsen "De Gule" hentyder både til supermarkedernes discountskiltes farve og det franske ord

Gul, som betyder strejkebryder.

ca

FRA ARBEJDSMARKEDET

Uorganiserede skal også betale

Dansk El-Forbund vil stille krav om, at alle på arbejdspladsen skal indbetale til en overenskomstfond. De organiserede medarbejdere og fagbevægelsen skaffer resultater til alle på arbejdspladsen. Derfor skal alle også være med til at betale. Det mener DEF, som derfor ved de kommende overenskomstforhandlinger vil stille krav om oprettelse af en fond, der skal vedligeholde overenskomsten og uddannelserne. Pengene til fonden skal betales som en del af virksomhedens lønsum, skriver fagbladet Elektrikerer.

"Vi synes det er en fair og reel solidaritet. Som det er nu, kører de uorganiserede på frihjul og nasser på de goder, som deres kolleger skaffer dem gennem medlemskabet af fagforeningen", siger for-

bundsformmand Jørgen Juul Rasmussen.

Prisloft rammer skævt

En ny rapport dokumenterer en stor skævhed i, hvordan prisloft på uddannelse rammer ledige. Et prisloft på såkaldt selvvalgt uddannelse for ledige fastholder dem i arbejdsløshed.

"Vi har, siden den forrige regering indførte prisloftet, sagt, at det rammer de forsørgte ledige i arbejdsløshed, forklarer Torben Poulsen, der er leder af Metals A-kasse.

Prisloftet har ramt ledige med størst gavn af selvvalgt uddannelse hårdest. Det er metalarbejdere, ufaglærte og NNF'ere. Omvendt har det øget brugen blandt ledige med mindst gavn af selvvalgt uddannelse - det er akademikerne. Det er altså ikke god

beskæftigelsespolitik", fastslår han.

Arbejdstilsynets kontrol hjælper

Arbejdstilsynets kontrol virker. Det er et positivt resultat af en razzia, hvor Arbejdstilsynet førte tilsyn med sikkerheden på 206 byggepladser. Aktionen viste, at der kun var 3 tilfælde ud af 137 alvorlige overtrædelser, der var gengangere fra en lignende razzia noget tid før den aktuelle.

"Det er både glædeligt og klogt, at man lytter ude på byggepladserne. Mange påbud handler om brud på velkendte regler, og ofte kræver det ikke den store fantasi at finde løsninger på de farlige situationer," siger Jørn Erik Nielsen, der er formand for BAT's arbejdsmiljøudvalg.

På trods af den gode nyhed, fandt Arbejdstilsynet det nød-

vendigt at udstede 115 forbud og straks påbud på de over 200 byggepladser. Den dårlige sikkerhed viste sig i høj grad ved tagarbejde på små byggepladser ude på villavejene.

"Renoveringsarbejder på villavejene foregår tit i en gråzone, hvor lov og orden er en by i Rusland. Private bygherrer ønsker arbejdet udført til en billig penge og mange er fuldstændig ligeglade med sikkerheden. Men ansvaret for sikkerheden kan ikke tørres af på bygherrerne. Det er også de udførende, der springer over, hvor gærden er lavest," tilføjer Jørn Erik Nielsen.

Unge i usynlig kø

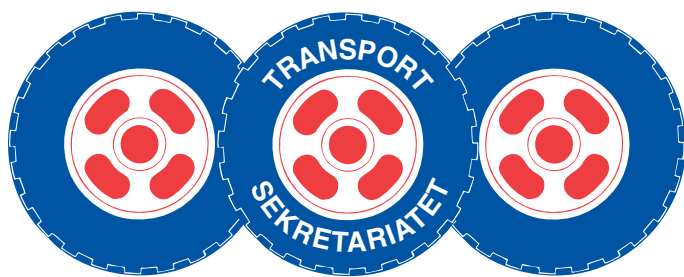
Regeringen vil skabe skolepraktikpladser til unge, der vil være mekanikere, tømrere og malere – hvorimod unge, der ønsker at arbejde inden for

velfærdsfagene, bliver afvist i hobetale på landets SOSU-skoler. FOA opfordrer derfor regeringen til at oprette 1500 ekstra praktikpladser til SOSU-skolerne.

Ifølge tal fra SOISU-lederforeningen har landets social- og sundhedsskoler i perioden 1. januar 2011 til 1. september 2011 afvist i alt 8532 ansøgere til social- og sundhedsuddannelsen og den pædagogiske assistentuddannelse. Et usynligt tal der ikke optræder i de offentlige tilgængelige statistikker. En usynlig kø af unge der gang på gang bliver glemt af politikerne. Det skriver FOA i en pressemeddelelse fra den 2. november.

25.000 nye arbejdsløse

Ugebrevet A4 skriver at Vismændene i Det Økonomiske Råd for første gang har regnet på efterlønnsreformens

Udtalelse enstemmigt vedtaget på årsmødet tirsdag den 25. oktober 2011

■ Automekanikerne i København hilser naturligvis den nye regering velkommen, men med den forventede vedtagelse af de borgerlige partiers halvering af dagpengeperioden og likvidering af efterlønsordningen, skal vi på årsmødet samtidig slå fast, at enhver plan om en arbejdstidsudvidelse på det danske arbejdsmarked nu er endegyldigt aflyst.

Som konsekvens af forringelserne – der fik stor opbakning fra arbejdsgiverne – venter der nu et alvorligt opgør om den danske flexicurity model ved forårets overenskomstforhandlinger.

En mobil og fleksibel arbejdsstyrke er afhængig af gode trafikale løsninger. Det skal være hurtigt, let, billigt og ikke mindst miljørigtigt at komme til, fra og rundt i København og andre af landets store byer. Der er for os ingen

tvivl om, at et forbedret og gratis kollektivt trafiksystem vil være det mest effektive middel.

Det er samtidig vores opfattelse, at privatbilismen er kommet for at blive. Ikke mindst fordi bilen for mange mennesker er en nødvendighed, når en hverdag med arbejde og familie skal fungere. Der er ikke nogle alternativer, når der skal afleveres eller hentes børn i forskellige institutioner på vej til og fra arbejde. Der er ingen alternativer, når der arbejdes på tidspunkter af døgnet, hvor det offentlige trafiksystem intet har at byde på.

Vi vil derfor opfordre regeringen til ved en kommende reform af bilafgifterne at sikre retfærdighed i forhold til betalingsring, leasing og afgiftsniveau på el- og hybridbiler samt på de nye meget brændstoføkonomiske

personbiler.

En betalingsring bliver en ekstra skat, der især vil belaste budgettet for de familier, der ikke har noget alternativ til bilen. Vi er grundlæggende imod en betalingsring. Hvis den skal komme, skal det ske på baggrund af grundige analyser og ikke på baggrund af tilfældige ”husmandsundersøgelser”.

Oprettelsen af en betalingsring bør være betinget af, at der sikres overvågede gratis parkeringspladser ved S-togsstationer og andre centrale steder på indfaldsvejene til København, at det kollektive trafiksystem er i orden, både hvad angår materiel, hyppighed samt pris, og at afgiftssystemet rettes til, så der ikke fortsat skal betales meget store registreringsafgifter på biler.

Jan Rasmussen
formand

Redigeret af Martin Jensen

konsekvenser for arbejdsløsheden. Reformen vil koste 25.000 jobbet i takt med, at efterlønsreformen bliver indfaset, viser beregningerne fra vismændene.

Fra 2014 hæves efterlønsalderen gradvist og øger dermed antallet af personer, der står til rådighed for arbejdsmarkedet. Beregningerne viser at arbejdsmarkedet slet ikke er i stand til at tilbyde arbejde til alle disse ”nye medarbejdere”. År efter år vil stadig flere mennesker blive i overskud på arbejdsmarkedet. I alt forventer vismændene, at der i 2020 vil være 126.000 arbejdsløse, men uden ændringer i efterlønnen, vil der kun være godt 100.000 arbejdsløse.

Færre LO-medlemmer

LO regner med at de vil miste 25.000 medlemmer om året de næste 4 år. Dette tal skal

lægges oven i de 250.000 der har forladt LO-forbundene de seneste 10 år.

”Der er ingen tvivl om, at vi har en kæmpe udfordring med medlemsudviklingen. Vi skal blive langt bedre til at organisere og målrette vores indsats,” siger LO-farmand Harald Børsting til Avisen.dk. Harald Børsting forklarer at medlemsfaldet skyldes flere ting. Arbejdsmarkedet ændrer sig, så typiske LO-jobområder, som for eksempel industrien bliver mindre, samtidig med at mange uddanner sig længere.

”Men det forklarer kun omkring halvdelen”, siger han. Resten er LO’s egen skyld.

Let røven

På LO kongressen i Aalborg var budskabet fra Harald Børsting, formand for LO krystalklart. Politikere og

arbejdsgiverne skal tage sig sammen og gøre deres for at stoppe brugen af underbetalt udenlandsk arbejdskraft. Social dumping er ikke kun et arbejdsmarkedsproblem. Det er et problem, som vedrører hele samfundet. Et problem som mere end noget andet truer den danske model.

”Men nu må arbejdsgiverne, Folketinget og regeringen lette røven og komme i arbejdstøjet”, siger Harald Børsting.

Han vil have arbejdsgiverne til at tage ansvar for, at deres medlems-virksomheder overholder overenskomsterne, og at deres underleverandører gør det samme.

Samtidig skal politikerne, sørge for, at der kommer styr på registreringen af udenlandske firmaer i det særlige RUT-register.

ØKONOMI

Af Bo Møller

Finanslov 2012

’Udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, herunder genopretningsaftalen og forårets aftaler herunder tilbagetrækningsreformen.’

Således skrev regeringen i sit regeringsgrundlag, og i modsætning til mange andre løfter er der tale om løfter, som regeringen opfylder med sin finanslov for 2012. Finansloven indeholder på det økonomiske område ikke meget nyt, men er i høj grad styret af EU og af de radikale.

Mest opreklameret er forslaget om en kickstart af økonomien. Kickstarten består i at fremrykke investeringer for 18,7 milliarder kr. til 2012 og 2013. Det skulle give 9.000 nye arbejdspladser i 2012 og 12.000 i 2013. Nogle af de tungere poster er investeringer i skoler og daginstitutioner, renovering af almene boliger og investeringer i ’grøn’ energi. Hertil kommer investeringer i veje og jernbaner samt betalingsringen i København. De 18,7 milliarder er dog ikke ’nye penge’. Investeringerne i skoler og daginstitutioner var allerede besluttet af kommunerne. Boligrenoveringerne finansieres af Landsbyggefonden, dvs. af lejerne selv, og energiinvesteringerne finansieres af energiselskaberne. Da der ikke er tale om ekstra bevillinger, men om fremrykning af investeringer, der under alle omstændigheder skulle foretages, vil det sætte en smule mere gang i økonomien de næste 2 år, men fra 2014 falder investeringerne igen og arbejdsløsheden stiger.

Regeringen afsætter dog 8 milliarder ’nye kroner’ i 2012 og 11 i 2013. Heraf går godt 2 milliarder til at afskaffe starthjælpen, loftet over kontanthjælpen, loftet over børnefamilieydelsen mv. – alt sammen rigtig fint. En del af midlerne tages fra den såkaldte satspulje, der betales af alle andre, der er på overførselsindkomster, dvs. pensionister, modtagere af arbejdsløshedsdagpenge og SU. Der gives lidt ekstra til oprettelsen af praktikpladser – men stadig alt for lidt, så der også fremover vil være unge, der ikke kan fuldføre deres uddannelse pga. manglende praktik. Der indføres et tilskud til husejere, der vil energirenovere deres bolig, og hjemmeserviceordningen genetableres – især til gavn for boligjerne. Der gives lidt til forskning og en sjat til uddannelsesområdet. Skattefradraget for private sundhedsforsikringer afskaffes, og de ekstra penge, der derfor kommer i statskassen, skal bl.a. bruges til at forbedre den skandaløst ringe psykiatriske behandling. Satspuljemidlerne skal igen være med til at betale størstedelen af de ret små beløb, som sundhedsvæsenet får tilført.

Det er bedre at forebygge end at helbrede de sundhedsmæssige skavanker, som alt for mange har. Men forebyggelse betyder efter regeringens mening især at øl, sodavand, slik og tobak skal beskattes hårdere. Netop den slags afgifter vender den tunge ende nedad, så det bliver de økonomisk dårligst stillede, der især vil mærke forhøjelserne. Arbejdsløsheden er landets største problem. Derfor er det trist, at regeringen stort set ikke vil gøre noget. Halveringen af dagpengeperioden skal stadig gennemføres. De mest tåbelige tvangsaktiveringsordninger bliver afskaffet, og man vil ikke i helt samme målestok som tidligere blive trukket i dagpenge eller kontanthjælp for banale brud på de vanvittigt komplicerede regler omkring aktivering. Disse ting er fine nok, men bringer ikke flere i arbejde.

Hertil kommer en række fornuftige men gratis tiltag. Bl.a. vil asylansøgere få lidt bedre forhold, den kriminelle lavalder sættes igen op til 15 år, og den tossede knivlov bliver lempet. Terrorlovene bevares derimod!

På skatteområdet sker der stort set ikke noget ud over de nævnte forhøjede afgifter. Der bliver ikke rørt ved skatten på ejerboliger, så den bliver forsat år for år reelt sat ned pga. inflationen. Bankskatten og millionærskatten er aflyst.

Enhedslisten gør et ihærdigt forsøg på at få flere forbedringer med i finansloven. I skrivende stund er det bl.a. blevet til en meget fornuftig reklameafgift, til en beslutning om at se nærmere på AP Møllers yderst favorable ret til olien i Nordsøen og til en række mere bløde forbedringer.

Stadig indfrier finansloven dog langt fra de forhåbninger, som nogle havde til en ny regering, der ville føre en ny økonomisk politik.

Biblioteker beskæres stadig

Af John Poulsen

■ På biblioteksområdet er der opstået et nyt begreb, et såkaldt Mikro-bibliotek, som i virkeligheden intet har med et bibliotek at gøre. Begrebet er opfundet i Faxe Kommune, efter at man har lukket tre filialer. De to Mikro-biblioteker er blevet indrettet i to supermarkeder i henholdsvis Karise og Rønnede og består af en computer, som man kan bestille bøger på, og mulighed for at afhente og aflevere dem i butikken. Denne ordning med at afhente bøger i en butik er ikke ny, men det er begrebet Mikro-bibliotek.

For at klare de fortsatte mange besparelser udvises der megen fantasi rundt om på landets biblioteker. I de større byer skærer man ned på personalet og åbningstiderne, f.eks. i Frederikshavn kommune, hvor der er indført en ekstra lukkedag om ugen på de tre biblioteker.

Men det er især i de mindre bysamfund, nedskæringerne mærkes hårdt, for her lukker man filialer med alle de konsekvenser, det får for lokalsamfundet. Alt tyder på, at der i det kommende år igen

vil blive lukket mellem 10 og 20 biblioteker, selvom mange troede, at det nu var slut. Forslagene om lukninger går ikke stille af sig. I Strib blev der indsamlet 771 underskrifter mod lukning, i Gundsømagle 1338 og Eskebjerg 771. I Eskebjerg lykkedes det endnu en gang at redde biblioteket, som nu også skal fungere som et kulturcenter. Andre steder som i Taulov, Lyngby, Tarm og Strøby Egede overlever de som åbne biblioteker efter kraftige protester. I Vallensbæk har man lukket Nordmarkens bibliotek og i stedet henvist borgerne til at bruge biblioteket i Albertslund. En lignende ide havde Tårnby

kommune for nogle år siden, men det opgav man da kommunen i så fald kunne komme til at betale for at borgerne lånte bøger i Dragør.

Hvilke virkninger besparelserne har, viser et andet eksempel fra Viborg Kommune. Her besluttede man i 2008 at lukke 11 små filialer og i stedet etablere en bogbus. Men i 2011 skete der yderligere besparelser, som især ramte en række af de små overlevende biblioteker, der fik skåret 20% af åbningstiden væk.

Samtidig mistede en række områder besøg af den egentlige bogbus. Et af dem der blev ramt var Sparkær, hvis bibliotek blev lukket i

2009 med den begrundelse, at lånerne var bedre tjent med en bogbus end med et lille bibliotek. Nu kommer bogbussen ikke mere og indbyggerne i Sparkær henvises til at bestille bøger på nettet og afhente dem hos købmanden. Man må så håbe, at købmanden ikke lider samme skæbne som det tidligere bibliotek i Sparkær, for så vil der blive langt til nærmeste bibliotek.

Og udsigterne for næste år ser heller ikke for lyse ud. Ifølge en undersøgelse fra Danmarks Biblioteksforening af folkebibliotekernes budgetter er der planlagt nedskæringer i 60% af kom-

munerne, mens 30% holder status quo. På trods af nedskæringerne, som også rammer indkøb af materialer, viste besøgstallet i 2010 36 mill., en lille stigning i forhold til året før ifølge biblioteksstatistikken.

Undersøgelser viser, at det især er dem, der tjener under 150.000 kr. om året der besøger biblioteket, nemlig 85%, mens det for dem der tjener over 800.000 er 65%. Det er altså de fattigste, og ikke mindst deres børn, som det går hårdest ud over. Af samme statistik fremgår det, at bibliotekerne holder meget mere åbent og at åbningstiderne i 2010 er steget med 23%. Men det skyldes udelukkende en stor stigning i discountfilialerne, de såkaldt åbne biblioteker, hvor mange er uden personale, mens åbningstiderne for biblioteker med betjening er faldet med 3,7%.

Alle politikere taler om bibliotekernes vigtighed, men ingen gør noget ved den, heller ikke SF og Socialdemokratiet. Flotte ord er ikke nok, der må kræves handling.

Ny lov tillader cubanere at købe og sælge privat ejendom

■ Med det formål at fjerne restriktioner, gøre procedurerne for overdragelse af ejerskab til boliger mere strømlinede og bidrage til frivillig omfordeling af boligarealer mellem de enkelte borgere, træder lovdekret nr. 288 med yderligere ministerielle afgørelser i kraft fra den 10. november 2011.

Et af kravene vil være, at ejendom bliver tinglyst på matrikelkontoret.

Lovdekretet, som blev offentliggjort den 2. november 2011 i nr. 35 af Gaceta Oficial (det cubanske justitsmin-

isteriums officielle organ), indebærer en grundlæggende ændring af kapitel V i boligloven og giver lovkraft til retningslinje nr. 297, som blev vedtaget af Den Sjettes Partikongres.

De nye regler tillader køb, salg, bytte, foræring og tilkendelse af huse (det sidste i forbindelse med ejerens skilsmisse, død eller emigration) mellem cubanske statsborgere, der bor i Cuba, og udlændinge med fast bopæl i Cuba.

Der vil ikke længere blive forlangt forudgående god-

kendelse fra den kommunale boliganvisning.

Loven stadfæster, at det kun vil være tilladt at eje én bolig som fast bopæl samt et sommerhus.

De eneste krav, der skal opfyldes for at kunne overdrage ejerskab til fast ejendom, er at overdragelsen påtegnes af en notar, og at ejendommen allerede er registreret på et matrikelkontor. Desuden betyder de nye regler, at de pågældende love om formue-, arve- og indkomstskat bringes i anvendelse.

Kilde: *Diario Granma*

Blokaden mod Cuba:

Foreløbig 20 fordømmelser

Den 25. oktober fordømte FN's generalforsamling igen enstemmigt USA's blokade mod Cuba og forlangte den ophævet. I alt 186 medlemmer af det globale forum stemte for en resolution med titlen "Nødvendigheden af at bringe den økonomiske, handelsmæssige og finansielle blokade til ophør, som Cuba er blevet underlagt af Amerikas Forenede Stater".

USA og Israel stemte endnu en gang mod resolutionen, som i lignende form er blevet forelagt af Cuba gennem de sidste 20 år. Marshalløerne, Mikronesien og Palau afholdt sig fra at stemme.

Nej til blokaden!

Et rigtigt løftebrud over for et af fagbevægelsens flagskibe

Hele pressen råbte i kor "løftebrud", før de havde set den nye regerings udspil.

Af A-kasseleder Søren Andersen Bygge- Jord- og Miljøarbejdernes Fagforening og A-kasse

Finanslovsforhandlerne gik i gang på grundlag af den tidligere regerings finanslovsforslag, men alligevel buldrer pressen, når Enhedslisten sætter regeringen under pres for at genoptage forhandlingerne om olien i Nordsøen – igen råbes der højt derudfra "løftebrud".

Den selvsamme presse og borgerskabet råber ikke så højt, når man nu blot 5 år efter det "historiske Velfærdsforlig" som den borgerlige refering kaldte det, nu er gået i gang med at afmontere efterlønnen, som var et af elementerne i aftalen.

Hvad indeholder denne "tilbage-trækningsreform"?

- Efterlønsalderen bliver hævet med 2 år frem til 2017, hvor efterlønsalderen vil være 62 år.
- Herefter afkortes efterlønsperioden fra 5 år til 3 år fra 2018 frem til 2023
- Folkepensionsalderen forøges med 2 år, fra 2019 til 2022, hvorefter den vil være 67.
- Skærpet modregning af pensioner. Løbende pensioner beskattes kraftigere og andre pensioner der før var skattefrie skal nu beskattes.
- Muligheder for at få udbetalt sit indbetalte efterlønsbidrag i 2012.
- Seniorførtidspension

Konsekvenserne af denne for almindelige lønmodtagere

Først og fremmest vil reformen betyde:

- at mange flere med hårdt fysisk eller psykisk arbejde vil blive nedbrudt, da mange allerede nu har svært ved at

være på arbejdsmarkedet til de bliver 60 år.

Her fra min stol i 3F Bygge-, Jord- og Miljøarbejderne ser vi mange, der er totalt nedslidte i bevægelsesapparatet, før de er blevet 60 år.

Flere af vores jord og betonarbejdere skal bruge mere end en halv time på at komme ud af sengen og yderligere en halv time på at få gang i leddene.

Når de så kommer hjem efter 8 timer på arbejdet, er der kun overskud til fjernsynet og sengen.

Disse lønmodtagere kan ikke få førtidspension eller fleksjob, det er de ikke syge nok til efter den måde reglerne er i dag eller administreres i dag.

Seniorførtidspensionen vil heller ikke kunne bruges her. Det er ikke en ny ordning, men den selvsamme førtidspensionslov, bare uden arbejdsprøvning og garanti for hurtigere "afslag".

- Køen af de arbejdsløse vil blive større og derfor vil det også blive endnu sværere for vores seniorer af kunne optjene en ny ret til dagpenge.

Det vil betyde, at mange på trods af et langt liv på arbejdsmarkedet må stoppe arbejdsmarkedsperioden med enten kontanthjælp eller ingen forsørgelse.

Beregninger fra vismændene viser, at mere end 25 000 vil miste deres job på grund af reformen i 2020, da arbejdsmarkedet ikke er i stand til at opsuge al den ekstra arbejdskraft.

- Mange vil sikkert føle sig fristen af at få udbetalt sine efterlønsbidrag.

Det kan være meget farligt, idet man ikke alene kan blive snydt for adskillige tusinder af

kroner, men man mister også retten til et seniorjob. Uden efterlønsretten kan man nemlig ikke få et seniorjob, som kan give de der falder for dagpengereetten 5 år før efterlønsalderen, ret til et arbejde eller en kompensation svarende til arbejdsløshedsdagpengene.

Hvorfor vil de borgerlige have gennemført denne reform?

Der har været mange argumenter for at afskaffe efterlønnen fra borgerlig side.

- De siger, at det ikke kan være rigtigt at raske mennesker skal have efterløns og gå rundt og spille golf på samfundet regning.
- At der kommer til at mangle arbejdskraft, da der kommer færre ind på markedet end der går ud – den såkaldte "ældrebyrde".
- Samfundet har ikke råd til at betale for efterlønnen, som de borgerlige økonomer har beregnet vil skaffe ca. 16 milliarder mere i statskassen hvis den bliver afskaffet. Disse penge skal bruges til at sikre alle "Velfærd".

Hvad siger de?

Raske mennesker der er almindelig lønmodtagere, må ikke have en speciel ordning, der gør at de kan trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet før deres pensionsalder.

Derimod må de rige i dette samfund gerne lave store pensionsopsparinger og trække det hele fra i skat og derefter selv bestemme, hvornår de ønsker at trække sig tilbage.

De må altså gerne være raske og spille golf når de er 50 eller 60.

Der mangler arbejdskraft ude på arbejdsmarkedet, så derfor skal vi have flere i gang med at arbejde – der er med andre ord brug for "det grå guld".

Søren Andersen

Hvad er realiteten?

Der er mere end 160 000 ledige, og nu siger vismændene, at der kommer flere ledige med afmonteringen af efterlønnen.

Skal dette ses i et fornuftigt perspektiv, kan det kun give mening, hvis man mener at flere arbejdsløse giver bedre værn mod høje lønninger, som vores nationalbankdirektør Bernstein udtrykte det, "der er brug for flere ledige".

Staten kan spare 16 milliarder på afskaffelsen af efterlønnen og disse penge vil de så bruge til at sikre "Velfærdssamfundet" med.

For det første, er betingelsen for at man kan spare disse mange penge, at de kommer i arbejde, hvilket der ikke er meget der tyder på.

Så derfor må besparelsen bestå i, at mange flere i denne alder, vil komme over på en lavere overførselsindkomst eller ingen indkomst – folk der ikke er berettiget til kontanthjælp fordi de har en andels- eller en ejerbolig, en ægtefælle med arbejde eller bare har en formue på mere end 10 000 kr.

Magrethe Vestager siger til oplysningerne om at staten ikke får så mange penge ind på afskaffelsen af efterlønnen som man regnede med, "at efterlønsaftalens positive sider overstråler de negative konsekvenser".

Hvis man vil bevare det velfærdssamfund, som arbejderbevægelsen har været mere end hundrede år om at skabe, så er det et mærkeligt sted at starte.

Man tager endnu et velfærdsgode fra de dårligst stillede og bruger besparelsen på skatteletter til de rigeste i samfundet, bankpakker m.v..

Velfærdsforliget 2006

Denne reform er virkelig noget af et løftebrud fra følgende partier: Dansk Folkeparti, Venstre, Konservative og De radikale, som var med til at stemme for "Velfærdsforliget" i 2006, og som nu er med til at spolere forliget med "tilbage-trækningsreformen".

Daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen sagde ved vedtagelsen af Velfærdsforliget:

"Vi har indgået en langsigtet og visionær aftale, som i høj grad bringer det danske samfund i offensiven, når det gælder sig om at ruste sig til fremtidens udfordringer".

Her ved indgåelsen af "tilbage-trækningsforliget" vil jeg gerne sige: "Nu ved vi, hvem der skal betale for borgerskabets og finansverdensens krise".

Socialismen er fremtiden

Det 13. årsmøde i den internationale kommunistiske bevægelse har sat socialisme på dagsordenen

Af Bo Møller

■ Baggrunden for årets tema er kapitalismens skærpede krise, der viser systemets døende karakter. Mødet skal derfor diskutere den internationale situation og de erfaringer, kommunisterne har høstet gennem de 20 år efter kontrarevolutionen i Sovjetunionen. Blandt disse erfaringer er udviklingen af klassekampen under de betingelser, som den kapitalistiske krise, krigene og de folkelige kampe og opgør giver for at styrke kampen for afskaffelse af kapitalismen, for socialisme.

Kapitalismens almene krise

Adskillige lande i Europa er ved at gå konkurs. Bedre ser det ikke ud i USA, nærmest tværtimod, og et tidligere stærkt vækstland som Japan er også i dyb økonomisk krise.

Krisen rammer ikke kun de højtudviklede kapitalistiske lande, men også fattige lande i Afrika, Asien og Sydamerika, der ikke kan sælge deres varer, og som lider under kapitalens spekulation – en spekulation, der fører til meget høje priser på fødevarer og andre basale livsforbrugsvarer.

Krisen bliver stadig ofte kaldt 'finanskrisen', men det er en yderst upræcis betegnelse. Nok var det finansielle problemer i USA, der fik læsset til at vælte, men det var underliggende problemer i det kapitalistiske system, der fik det til at gå galt for alvor.

Bliver arbejderklassens og befolkningens købekraft holdt nede af kapitalmagten, kan det i en periode skabe en stærkt profitgivende produktion. Men på et tidspunkt går det galt, som Karl Marx lærte os: Kan virksomhederne ikke sælge deres varer, fordi der mangler købekraft, så rasler produktionen ned, og så stiger arbejdsløsheden. Den stigende arbejdsløshed udhuler så købekraften yderligere, og så er vi i den onde cirkel, krisen.

Langt bedre end i vores del

af verden går det i de såkaldte BRIKS-lande (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), hvor der er en pæn økonomisk vækst. Faktisk er det sådan, at hverken EU-landene eller USA kan undvære store kapitalindsprøjtninger fra Kina og de andre BRIKS-lande.

Imperialismen er farlig

Et andet tegn på kapitalismens almene krise er dens aggressive fremfærd overalt på kloden.

Lenin påviste, at ikke mindst kampen om kontrol over råstoffer under kapitalismen fører til imperialistiske krige, hvilket vi i nyere tid i Irak, Afghanistan og senest Libyen har set afskrækkende eksempler på. Ikke mindst olien er interessant, og den er alle 3 lande rige på, selv om olieudvindingen i Afghanistan foreløbig er begrænset. Hertil kommer andre værdifulde råstoffer i de 3 lande. Situationen i Irak er alt andet end rolig.

Hver dag hører man om drab og lemlæstelser. Det samme ses i Afghanistan, hvor den såkaldte regering kun har magten i et meget begrænset område. I Libyen er det for tidligt at vurdere, hvordan udviklingen vil gå, men bl.a. det danske AP Møller Mærsk ruster sig til at få en stor bid af oliemilliarderne. Stadig rasler imperialismen med våbnene og truer andre lande, bl.a. Iran.

Oprør

I Nordafrika og nogle arabiske lande har vi det seneste år set et stærkt oprør, der også uden direkte militær støtte fra NATO og USA har ført til diktatorers fald. Situationen er vidt forskellig fra land til land.

Nogle steder er det progressive folkelige kræfter, der gør oprør mod en despotisk regent. Andre steder er det sorte religiøse kræfter, der ønsker magt. I Libyen var det nærmest en intern magtkamp mellem forskellige fraktioner, der førte til borgerkrigen.

Oprør i Europa og USA

Også andre steder ulmer et oprør. Specielt skal vi fremhæve Grækenland, hvor en håbløs økonomi i høj grad styret af EU har været udgangspunkt for utallige massedemonstrationer, strejker og andre manifestationer. Det græske kommunistiske parti og PAME, den klassebevidste faglige front, som KKE står i spidsen for, har været forrest i de kæmpestore aktioner, hvor kampen mod EU og de EU-dikterede nedskæringer og hele det kapitalistiske system er blevet mere og mere fremtrædende.

Tilsvarende protester er set i andre lande, ikke mindst i England. Italiens økonomi er ved at forbløde. Endnu har det været sparsomt med protester i Italien, men når den nye regering for alvor sætter ind med nedskæringer overalt, så sker der nok noget!

Som noget nyt er der opstået Occupy Wall Street-bevægelsen, der hurtigt bredte sig fra USA og ud i verden. Bevægelsen har ikke noget klart mål eller alternativ, men den er yderst kritisk overfor de økonomiske magthavere, finanskapitalen og det kapitalistiske system.

Om bevægelsen på længere sigt kommer til at spille nogen større rolle vil på den ene side kræve styring og fastlæggelse af klare mål og på den anden side samarbejde med fagbevægelsen og andre

folkelige organisationer. Hvis ikke dette sker, vil det gå Occupy Wall Street, som det gik Attack-bevægelsen for nogle år siden, der led en stille død.

Danmark

Her i landet har vi gennem 10 år levet med en borgerlig regering, der har gennemført den ene forringelse af levevilkårene efter den anden. Efterårets folketingsvalg førte til en ny regering, men ikke til en ny økonomisk politik.

Det skal stadig være EU-krav, der skal være grundlaget for den økonomiske politik, der føres, og den nye regerings første finanslov tager fuldstændig afsæt i den tidligere regerings politik.

Foreløbig har det været meget sparsomt med folkelige protester mod den førte politik her i landet. Der har kun været mere sporadiske manifestationer, der krævede, at det ikke skal være arbejderklassen og den brede befolkning, der skal betale krisens omkostninger, men de store koncerner og bankerne, som er krisens årsag.

Krisen bliver langvarig i Danmark som i resten af den kapitalistiske verden – arbejdsløsheden vil vokse og angrebene på erhvervede rettigheder vil fortsætte. Der er derfor al mulig grund til, at der også i Danmark kommer en organiseret kamp for en grundlæggende anden politik.

Krisen er international

Den økonomiske krise, der startede i USA, bredte sig hurtigt rundt på jordkloden. Det har kriser altid gjort, men nu om dage går det meget hurtigere.

De kapitalistiske økonomier er meget sammenfiltrede over landegrænserne – både i de formelle internationale strukturer som fx EU, men også ad uformelle veje. De kapitalistiske koncerner handler med hinanden over landegrænserne, de investerer hos hinanden, de prøver på den ene side at samarbejde over landegrænserne, men på den anden side ønsker den enkelte kapitalistiske koncern

at vinde verdensherredømme, så de konkurrerer også indbyrdes.

Arbejderklassens kamp er international

Den stærke internationalisering af kapitalen betyder, at arbejderklassens kamp mod kapitalen for bedre leveforhold og på langt sigt for en afskaffelse af kapitalismen, må være international. Derfor er den proletariske internationalisme vigtigere end nogen- sinde. Et godt eksempel er naturligvis de internationale møder for kommunistiske og arbejderpartier, hvor partierne drøfter situationen, lader sig inspirere af hinanden og i voksende grad tager fælles initiativer. Til dette kommer, at kommunistiske partier i forskellige regioner har et tæt samarbejde. Vores nordiske samarbejde er et godt eksempel herpå.

Ikke kun de kommunistiske partier samarbejder. De senere år er der igen kommet gang i en organisation som Verdensfredsrådet – en organisation, der inspirerer og tager initiativer vendt mod imperialismen overalt.

Kapitalismen skal ikke reddes – den skal afskaffes

På baggrund af krisen og alle de andre forhold, der her er nævnt, bør det være klart, at kapitalismen hverken kan eller skal reddes – den skal afskaffes! Kapitalismen dræber, undertrykker og udpiner hver eneste dag en meget stor del af verdens befolkning.

Alternativet til kapitalismen er socialismen, så de kommunistiske partier må overalt på jorden sammen med andre progressive kræfter blive endnu bedre til at kæmpe mod den døende kapitalisme og for alternativet socialisme.

Den diskussion har Kommunistisk Parti i Danmarks landsledelse og afdelingsformænd taget hul på til forberedelse af det internationale møde. Men diskussionerne herom fortsættes i partiet frem til kongressen, der afholdes i maj 2012.

11 forslag fra Folkebevægelsen til det danske EU-formandskab

Vedttaget på Folkebevægelsen mod EUs landsmøde 29.-30. oktober 2011 på Stengård Skole i Gladsaxe

■ Den 1. januar 2012 overtager Danmark formandskabet i EU. Selvom Folkebevægelsen grundlæggende er imod EU, så betyder det ikke, at vi er ligeglade med hvordan formandslande bruger denne vigtige position. Tværtimod vil vi gøre alt for, at den danske regering bruger formandskabet til at arbejde for at fjerne nogle af de mest absurde og urimelige ting i EU.

Derfor har vi formuleret følgende 11 forslag til det danske formandskab. Vi kan garantere den danske regering vores fulde opbakning til at få dem gennemført i EU.

1. For en social protokol til beskyttelse mod social dumping

Begrundelse: Det danske formandskab må stille forslag om en social protokol, som kan hindre den sociale dumping, der er tilladt efter EU-traktaterne. Den danske fagbevægelse skal have ret til at forsvare løn- og arbejdsvilkår, der svarer til den danske model. Men flere EU-domme har undergravet denne ret med henvisning til traktaterne.

2. Nej til totalharmoniseringer og for minimumsstandarder med ret til at gå videre indenfor fødevarer, sundhed, miljø, arbejdsmiljø og dyrevelfærd

Begrundelse: På mange områder i EU sker der totalharmonisering af hensyn til det indre marked. Det betyder i mange tilfælde, at lande får sænket deres standarder – og det betyder altid i at alle lande bliver forhindret i at forbedre standarderne ud over det aftalte. Derfor må det danske formandskab stille forslag om at på områder som fødevarer, sundhed, miljø, arbejdsmiljø og dyrevelfærd skal gælde minimumsstandarder med ret for det enkelte land til at gå videre.

3. Plan for afskaffelse af landbrugsstøtten

Begrundelse: Landbrugs-

støtten er den største post på EU-budgettet. Den betyder ikke bare overførsel af milliarder af kroner fra skatteyderne til store jordejere og en skævvridning af landbrugsproduktionen indenfor EU. Men den er også med til at undergrave landbrugsproduktionen i store dele af den tredje verden og dermed fastholde millioner af mennesker i fattigdom. Derfor må der under det danske formandskab i det mindste vedtages en plan for en gradvis afskaffelse af landbrugsstøtten.

4. Afskaffelse af EU-parlamentets rejsecirkus mellem Bruxelles og Strasbourg

Begrundelse: Tolv gange om året pakkes EU-parlamentet i kasser og flyttes fra Bruxelles til Strasbourg. Efter fire dages møde flyttes det hele så tilbage til Bruxelles igen. Det koster skatteborgerne over 1.000.000.000 kroner og det koster naturen en større CO₂-påvirkning. Dette rejsecirkus er en hån mod sund fornuft og fortsætter alene fordi Frankrig har fået det indskrevet i EU-traktaten. Det danske formandskab må arbejde for at parlamentet selv bestemmer sit mødested og derudover nedlægge veto mod enhver fremtidig traktatændring indtil dette rejsecirkus er blevet standset.

5. Mere åbenhed i EU og parlamentarisk revision af alle EU-regnskaber

Begrundelse: EU's regnskaber revideres af EU-parlamentet. Men når parlamentet stiller spørgsmål til Rådets regnskab, så nægter Rådet at svare. Det er fuldstændig uacceptabelt. Hvordan skal borgerne have nogen som helst tillid til EU, hvis ikke engang EU-parlamentet kan kigge regnskaberne efter i sømmene? Derfor må det danske formandskab fyldestgørende og uden tøven svare på alle parlamentets spørgsmål – også om Rådets

Landsmødet valgte nedenstående til landsledelsen: Jesper Morville, Rina Ronja Kari, Kjeld Richter-Mikkelsen, Niels Eriksen, Hans Hansen, Sven Skovmand, Svend Erik Christensen, Thorkil Sohn, Karina Rohr Sørensen, Jørgen Grøn, Lars Østergaard Møller, Eva Hallum, Johanne Kristensen, Gitte Velling, Hans Henrik Larsen, Luise Hemmer Pihl, Kim Holm, Troels Juel, Gustav Sieg Sørensen, Tobias Clausen, Gitte Thomsen. Kit Aastrup – 1. suppleant, Brian Olsen – 2. suppleant, Oskar Lund Rasmussen – 3. suppleant

regnskab. Samtidig må formandskabet arbejde for mere åbenhed i EU-systemet, f.eks. omkring sammensætningen af de ekstremt indflydelsesrige ekspertgrupper under EU-kommissionen.

6. Fælles aftale om 40% CO₂-reduktion i forhold til 1990-niveauet inden år 2020

Begrundelse: Den globale opvarmning har allerede i dag store menneskelige omkostninger og alt andet lige vil de blive meget værre i fremtiden. Derfor er det vigtigt, at der gøres en aktiv indsats mod den menneskeskabte del af den globale opvarmning gennem en drastisk reduktion i CO₂-udslippet. Selvom EU i ord anerkender problemet, så ligger EU's målsætninger langt fra det nødvendige. Derfor må den danske regering arbejde for en fælles aftale i EU om en reduktion af CO₂-udslippet inden 2020 på mindst 40%.

7. Stop for EU's investeringer i atomkraft

Begrundelse: Den danske befolkning har klart sagt nej til atomkraft. Senest har katastrofen i Japan mindet os om, hvor ualmindelig klog en beslutning det er. Alligevel er vi tvunget til hvert år at indbetale millioner af kroner til EU's investering i atomkraft gennem Euratom. Det danske EU-formandskab må stille forslag om, at EU stopper sin investering i atomkraft. Hvis dette forslag ikke går igennem må regeringen øjeblik-

kelig udmelde Danmark af Euratom.

8. Stop for handelsaftaler og salg af våben til diktaturer og lande som krænker menneskerettighederne

Begrundelse: EU har en lang tradition for at støtte forskellige diktaturer, krigsmagere og andre banditter rundt omkring i verden. Det er bl.a. sket gennem begunstigede handelsaftaler, men også ved at EU-lande med accept fra EU har solgt våben og sågar torturredskaber til lande, som krænker menneskerettighederne. Det danske EU-formandskab må arbejde for at denne situation ændres og at menneskerettighedsklausuler i handelsaftalerne rent faktisk bliver brugt. Nej til EU-deltagelse i krigshandlinger overalt i Verden.

9. Forhindre at euro-krisen fører til yderligere magtkoncentration i EU

Begrundelse: Euro-konstruktionen er i dyb krise. Som Folkebevægelsen mange gange tidligere har advaret om, så har indførelsen af euroen øget ulighederne mellem landene i EU. Samtidig bruger EU-eliten euroens krise til at overføre mere magt til EU og til at gennemtvinge en hårdhændet nedskæringspolitik for den almindelige befolkning i de hårdest ramte euro-lande. Derfor må det danske EU-formandskab arbejde for, at der i EU etableres en hjælpemekanisme til lande, som ønsker at forlade euroen.

10. Nej til EU-skat og højere EU-kontingent – koncentrer EU-støtten til de fattigste

Begrundelse: EU kræver flere penge og ret til at opkræve skatter. Formålet er yderligere at løsrive EU-systemet fra de nationale parlamenters demokratiske kontrol. Den danske regering må nedlægge veto mod EU-skat og imod et højere EU-budget. Samtidig må det danske formandskab arbejde for, at EU-kontingentet nedsættes og at udbetalinger fra EU's fonde udelukkende reserveres til lande, hvor levestandarden ligger under gennemsnittet i EU. Det er et absurd spild af ressourcer og selvbestemmelse, at vi først skal sende penge til Bruxelles og derefter skal anmode EU-bureaukratiet om at få de samme penge retur til f.eks. hjælp til fyrede arbejdere.

11. Igangsættelse af en omfattende afbureaukratisering og regelslankning, så nærhedsprincippet genindføres

Begrundelse: Vi oplever gang på gang, at EU blander sig i ikke-grænseoverskridende ting fra ballon pusteri for børn til mere alvorlige sager som velfærd, undervisning, arbejdsmarked mv. Derfor ønsker Folkebevægelsen en afbureaukratisering og regelslankning, så EU's magt reduceres i tråd med de tanker som oprindeligt blev kaldt nærhedsprincippet, men som næppe opretholdes i dag, hvor EU bestemmer op mod 80% af love og regler herhjemme.

FRA VIDENSKABENS VERDEN Af Martin Jensen

Soludbrud truer Jorden

En meget stor solpletgruppe ses for tiden på solskiven. Solpletgruppen strækker sig over et område, der svarer til godt 14 gange jordens diameter.

Solpletter er områder, hvor solens magnetfelt er brudt gennem overfladen. Antallet af solpletter er udtryk for Solens aktivitet, der svinger op ned med en periode på omkring 11 år. Den store solpletgruppe, der nu kan ses, er det seneste tegn på, at Solens aktivitet er på vej mod maksimum, der forventes at indtræffe i starten af 2013. Den store gruppe kan i de kommende dage udløse soludbrud, og da gruppen nærmer sig midten af Solen, vil udkastet materiale have retning direkte mod Jorden.

Flere satellitter holder dog hele tiden et vågent øje med Solen. Et soludbrud kan medføre, at der kan blive sendt skyer af elektrisk gas af sted mod Jorden. Disse skyer kan forstyrre elektriske apparater og kommunikation.

Lutetia

Asteroider er byggeaffald fra Solsystemets dannelse for næsten 4,6 mia. år siden. De fleste asteroider kredser om Solen mellem Mars' og Jupiters baner i det såkaldte asteroidebælte. En af disse asteroider er Lutetia, der er ca. 100 km stor. Det ser nu ud til at, at Lutetia er rester af det materiale, som planeterne Merkur, Venus og Jorden i sin tid blev dannet af.

Spørgsmålet er så, hvordan Lutetia er kommet fra de indre dele af solsystemet og ud i asteroidebæltet. Det bedste bud er, asteroiden er kommet for tæt på en af planeterne og derved har fået ændret sin bane. Det er også muligt at solsystemets største planet, Jupiter, har haft en finger med i spillet.

I Europa tidligere

Med nye analyser af en fossilkæbe fra Sydengland og to babytænder fra Italien de tidligste sikre fund af moderne mennesker i Europa. Tænderne og kæben er op mod 45.000 år gamle og viser, at moderne mennesker med sikkerhed kom til Europa flere tusind år tidligere end hidtil antaget og må have levet side om side med neandertalerne i lang tid.

Det er derfor nærliggende, at det moderne menneske og neandertalerne påvirkede hinandens levevis, og måske oven i købet stiftede familie. Europa har været anset for neandertalernes højborg, som har forhindret menneskets indtrængning. Men nu viser de nye resultater, at mennesket ankommer nogenlunde samtidig som andre steder i verden fx Australien for 45–50.000 år siden, og at neandertalerne tilsyneladende ikke har været nogen nævneværdig forhindring.

Tilberedt mad bedre end rå

Når du koger, moser eller steger din mad, gør du den rent faktisk nemmere at fordøje. Det har forskere fundet ud af. Den information bør vi tage i betragtning, når vi designer slankekur og hjælper verdens hungersnødramte.

For 2,5 mio. år siden begyndte vi mennesker at spise kød. På det tidspunkt var vi ikke i stand til kontrollere ild, og derfor blev kødet spist rå. For omkring 1,9 mio. år siden skete der et skred i menneskets evolution. Pludselig blev vi højere, vores hjerner blev større, og vi blev tilpasset til langdistance-løb. Biologerne har troet, at det var et øget kødindhold i diæten, der var årsagen til, at vi mennesker pludselig udviklede os rasende fart. Men faktisk lader det til, at grunden var, at vi begyndte at tilberede maden ved stegning og kogning, og derved frigav en masse energi, der ellers var uudnyttet i både kød og grøntsager.

Forskningen tyder på, at tilberedning af mad har givet vores forfædre mere energi fra den samme mængde mad. Derfor kunne vi udvikle større kroppe og større hjerner. Det ser ud til, at gulerodskure, sellerikure og andre mirakelkure må vige for mere alsidige kostplaner.

Forlig om klassekvotienten

Af Martin Jensen

■ Eleverne og de studerende havde store forventninger til den nye regerings politik på uddannelsesområdet. De har gennem længere tid påpeget de negative følger af den borgerlige regerings nedskæringspolitik, der stort set ramte alle uddannelser og de fysiske rammer for eleverne, lærerne og de studerende.

Det står nu klart at mange urimeligheder ikke bliver fjernet i denne omgang, men der vil dog ske visse forbedringer.

Forlig med regeringen

Regeringen har indgået forlig om finansloven med Enhedslisten for 2012 på børne- og undervisningsområdet.

Enhedslisten har lagt et massivt pres på regeringen, og det lykkedes at få lavet en aftale, der betyder at der er afsat 240 millioner kroner til at sikre et loft over klassekvotienterne på de gymnasiale uddannelser og et løft af erhvervsuddannelserne.

”Nu får vi endelig et loft på 28 elever som handelskoleelever, gymnasieelever, HTX'ere og HF'ere har demonstreret for siden 1999. Loftet over klassekvotienten har været en mærkesag for Enhedslisten i årevis. Vi

”Vi er simpelthen så glade for endelig at få sat en stopper for megaklasserne.” siger Johanne Schmidt-Nielsen, politisk ordfører for Enhedslisten.

er simpelthen så glade for endelig at få sat en stopper for megaklasserne.” siger Johanne Schmidt-Nielsen, politisk ordfører for Enhedslisten.

Højst 28 i klassen

”Gennem de sidste mange år er erhvervsskolerne blevet skåret helt ind til benet. Med 120 millioner kroner til området sikrer vi både at skolepraktikeleverne får en ordentlig ydelse og at kvaliteten på uddannelserne bliver hævet. Loftet over klassekvotienterne er et såkaldt fleksibelt loft, så der i gennemsnit højst må være 28 elever i stamklasserne på en

årgang. Loftet er blevet gjort fleksibelt, så gymnasierne fortsat har frihed til at skabe variation i undervisnings- og arbejdsformerne.

De andre 120 millioner kroner er afsat til erhvervsuddannelsesområdet. Pengene skal blandt andet bruges på at reducere antallet af lærerfri timer og forhøje skolepraktikydelser til hjemmeboende elever over 18 år så den stiger fra 2.633 kroner til 6.739 kroner.” slutter Johanne Schmidt-Nielsen.

Postkort til Antorini

Der er i år afvist 8.532 ansøgere til social- og sundhedsuddannelserne og til uddannelsen som pædagogisk assistent. Elevrepræsentanterne der var mødt op hos børne- og undervisningsminister Christine Antorini, medbragte 3.100 underskrevne postkort, hvori man krævede en uddannelsesgaranti.

”Der bør gennemføres en uddannelsesgaranti til alle unge. Halvdelen af alle dem der søger ind på vores uddannelser, bliver afvist. Hvordan hænger det sammen med, at 95 procent af en ungdomsårgang i 2015 skal have en ungdomsuddannelse,” siger Maja-Emilie Evald, Lands elevbestyrelsen for den pædagogiske assistentuddannelse.

Folkeskolen har brug for forskning

Af Martin Jensen

■ Formanden for Danmarks Lærerforening Anders Bondo Christensen er glad for regeringens støtte til den pædagogiske forskning. Regeringen holder fast i, at der afsættes 28 millioner kroner til forskning i lærerpraksis.

”Vi ved at pædagogisk forskning kan understøtte den gode undervisning i skolen. Det er afgørende for kvaliteten i folkeskolen, at

undervisningen forholder sig til forskningen. Derfor har vi blandt andet foreslået, at man gennemfører forsøg med en læreruddannelse, der er forskningsbaseret,” siger Anders Bondo Christensen.

Brug forskningen i det daglige

Lærerne i folkeskolen kan i høj grad bruge forskningen i deres daglige virke. At man bringer den nyeste forskning ud i det enkelte klasseværelse

vil øge elevernes udbytte af undervisningen.

Forskningen kan ikke komme med en facitliste, men den enkelte lærer vil være bedre klædt på i sin undervisning.

”Skolen har i alt for mange år oplevet, at nye tiltag i folkeskolen byggede på ideologiske kæpheste frem for konkret viden,” slutter Anders Bondo Christensen.

Aktive ungdkommunister i Israel

I en tid, hvor imperialismen og zionismen begynder at slå på tromme for krig, advarer det unge kommunistiske ungdomsforbund i Israel mod udviklingen i en tale ved den 18. generalforsamling i Demokratisk Ungdoms Verdensforbund

Af Uri Weltmann,
medlem af centralkomiteens
sekretariatet i Israels Kommunistiske Ungdomsforbund

Den israelske regering forbereder nye provokationer ikke kun mod det iranske folk, men også mod de arabiske folk, især – det palæstinensiske folk.

For nylig har vi set en lykkelige begivenhed, nemlig Palæstinas optagelse som fuldgyldigt medlem af UNESCO. Den israelske regering reagerede på dette med en beslutning om at bygge 2000 nye boliger i bosættelser på Vestbredden.

Således er det afsløret, at al snak fra den israelske højreorienterede regering om at "fremme fred", er en tom snak. Den israelske regering hævder at støtte freden, men i virkeligheden skaber de betingelser på jorden, som kun uddyber besættelsen og forstærker undertrykkelsen af det palæstinensiske folk.

I september talte den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas i FN's generalforsamling og fremlagde et realistisk og retfærdigt fredsprogram. Den israelske regerings reaktion var at afvise det, med støtte fra den amerikanske imperialisme. Israel afviser også det arabiske fredsiniciativ, der fremmes

af Den Arabiske Liga.

De Forenede Staters regering og Den Europæiske Union tjener ikke menneskenes interesser. De vil ikke gribe ind til forsvar for palæstinenserne rettigheder, og dette har vi været vidne til dette ved FN's Generalforsamling i september.

De udgør en treparts alliance mellem imperialismen, zionismen og de arabiske reaktionære, som arbejder mod freden, mod sociale fremskridt, mod folkenes rettigheder.

Ophævelsen af den israelske besættelse af arabisk jord, bliver en opgave for befolkningen i regionen selv.

Og fred kan opnås. Ikke den imperialistiske fred, baseret på den fortsatte undertrykkelse af folk, men en fred baseret på respekt for den nationale suverænitet for alle folkeslag i regionen:

- En fred, der er baseret på oprettelse af en uafhængig palæstinensisk stat, ved siden af Israel, på både Vestbredden og Gaza-striben, med Østjerusalem som hovedstad;
- En fred, der er baseret på demontering af alle israelske bosættelser i de besatte palæstinensiske områder og afviklingen af adskillelsesmurene;
- En fred, som er baseret på

løsladelse af alle palæstinensiske politiske fanger, som sidder i israelske fængsler;

- En fred, der er baseret på at opnå en retfærdig løsning på problemet med palæstinensiske flygtninge i henhold til FN-resolution 194, som anerkender ret til tilbagevenden for de palæstinensiske flygtninge, – som er en umistelig ret.

Vi skal huske, at Israel ikke kun besætter palæstinensisk jord.

Vi er imod den israelske kriminelle besættelse af libanesiske Shebaa gårde, og støtter den patriotiske og urokkelige modstand fra deres befolkning, som den, vi var vidne til for fem år siden, da Israel invaderede Libanon.

Vi støtter det syriske folks kamp for at genoprette sit hjemlands nationale integritet, og for at afslutte den israelske besættelse af de syriske

Golan-højder.

Vi står helt bag det arabiske forår, de populære revolutionære omvæltninger og demonstrationer for demokrati og social retfærdighed, vi har været vidne til i Tunesien, Egypten, Bahrain, Yemen og andre steder.

Men vi afviser utvetydigt enhver imperialistisk indblanding i de arabiske lande under dække af "at hjælpe det arabiske forår". NATOs bombninger af Libyen tjente ikke det libyske folk, men skadede det, og i Syrien har De Forenede Staters og Frankrigs indblanding ikke tjent det syriske folk, men skadet det.

Den israelske regering fører en aggressiv politik ikke kun i sin udenrigspolitik, men også i sin indenrigspolitik.

Barske neo-liberale foranstaltninger, privatisering af offentlige serviceydelser, nedskæringer i de sociale udgifter – har alle skadet leve-

vilkårene for den almindelige befolkning i Israel. Den nylige globale kapitalistiske krise har gjort tingene værre, da regeringen forsøgte at få det arbejdende folk til at betale for krisen.

Mens leveomkostningerne er stigende, er lønningerne stagnerede. Unge, der arbejder i usikre job, er ikke i stand til få det til at løbe rundt, da både fødevarer, den offentlige transport og boliger bliver dyrere.

For fire måneder siden, affødte disse sociale spændinger en massiv populær social protestbevægelse, ledet af unge. Denne bevægelse var i stand til at mobilisere israelere i demonstrationer i et hidtil uset omfang.

Denne bevægelse, hvor ungdkommunisterne i Israel har ledende roller, krævede en ny social tankemåde, som sætter social retfærdighed i forgrunden, snarere end de få ultra-riges profiler.

Den 3. september demonstrerede en halv million israelere på én gang – 300.000 tusinde i Tel Aviv og 200.000 andre steder i hele landet – hvilket svarer til omkring 6% af landets befolkning

Denne udvikling fylder os med optimisme og gør os fast besluttede på at fortsætte kampen for ungdommens rettigheder.

Det kommunistiske ungdomsforbund baserer sig på marxismen-leninismen, og vil fortsætte kampen for revolutionære sociale forandringer, for at opnå socialisme, som er den eneste måde at løse de sociale problemer, der er skabt af kapitalismen, på.

Det kommunistiske ungdomsforbund er den eneste politiske ungdomsbevægelse i Israel, som har både jødiske og arabiske medlemmer, og vi vil fortsat kæmpe mod racisme og diskrimination, mod nationalisme og zionisme.

Længe leve den internationale solidaritet!

Venstre er parat til at gå i krig

Ifølge en artikel i Jyllandsposten den 18. november udtaler partiet Venstres tidligere udviklingsminister, Søren Pind:

Det iranske præstestyre er så farligt, at det kan finde på at bombe europæiske storbyer med atomvåben. Derfor kan et væbnet angreb mod Iran i sidste ende blive en nødvendighed, mener Venstre, som stik modsat regeringen lægger op til, at Danmark kan støtte USA i en eventuel krig mod Iran.

– Et angreb kan sagtens blive en nødvendighed i sidste ende, siger udenrigsordfører Søren Pind (V).

Venstre erklærer sig samtidig parat til at bryde med den brede enighed om udenrigspolitikken, som i de seneste 25 år kun har været afbrudt af Irak-krigen.

Islands virkelighed overgår magisk realisme

Af Margit Andersen

■ Da komikeren John Cleese i april 2010 på grund af askeskyen fra det islandske vulkanudbrud skulle fra Oslo til Bruxelles, måtte han tage en taxa, som han sikkert ikke skulle betale af egen lomme. Ikke desto mindre gav det ham anledning til at udtale, at islændingene hverken kunne styre banker eller vulkaner. Men det var også et par år efter, at han havde tjent kassen ved at medvirke i reklamer for den islandske bank Kaupthing. Usmageligt, men indrømmes må det dog, at det ikke er gået så godt med bankdriften deroppe, men det er de jo ikke alene om, ligesom de ikke er alene om ikke at kunne styre naturens kræfter.

I Einar Már Gudmundssons seneste bog, Bankstræde Nr. 0, en essaysamling der følger op på Hvidbogen – Krisen på Island fra 2009, beskæfti-

ger han sig igen med alt det ”forbandede fucking fuck” i forbindelse med landets økonomiske sammenbrud, som efter hans mening retteligt burde kaldes de islandske bankers fald. Gudmundsson er ikke økonom, så man behøver ikke ordbog, når han kaster sig over finansmarkeder, privatiseringer og spekulanter, der arbejder i en simuleret virkelighed og jonglerer hæmningsløst med naturressurser og fælles værdier. Men han er en skarp iagttagere med begge ben på jorden og heldigvis også med vinger på hjernen. Det er det sidste, der hæver disse essays langt op over almindelige økonomiske og politiske debatindlæg.

Islands situation sammenligner han f.eks. ironisk med Haitis historie. Da landet i 1804 blev selvstændigt efter 14 års krig, blev det af Frankrig tvunget til at betale erstatning for tabet af slaverne. Da man ikke havde pengene,

måtte man låne og den slags koster som bekendt. Sidste afdrag blev først betalt i 1947!

Det der med økonomien er selvfølgelig væsentligt i forhold til vores daglige liv, og Den Internationale Valutafond beskæftiger sig selvsagt ikke med litteratur og den slags, men vi lever jo ikke af brød alene, og det er Gudmundssons andet ærinde. Hvordan det er gået med litteraturen i de mange år, hvor nyliberalismen har formørket himlen. Ifølge forfatteren har det betydet, at overfladiskheden har fået overtaget med krimier, livsstilslitteratur, high lights og stjerneuddeling. Det kan ikke gå hurtigt og let nok. Han erindrer med en vis nostalgi, hvordan han i sine yngre dage fordybede sig i literære værker, til han kunne dem udenad og spillede sine yndlingsplader i laser, og tager i den forbindelse læserne med på en rejse til barberen i Penny Lane, the Beatles,

Tarzan-bøgerne og Rimbauds korte karriere. Intet for småt, intet for stort, bare det er godt. Og vi kommer selvfølgelig ikke udenom perlerne i Gudmundssons skatkiste: de islandske sagaer, fortællinger og ikke mindst Haldor Laxness.

I dag overgår virkeligheden imidlertid romankunsten. Aftingets undersøgelsesrapport fra 2010 er et eksempel på det, ligesom ekspansionsvikingerens fantasi overgik al magisk realisme og surrealisme og medvirkede til at skabe nye glosor som ”pragtkriminel” og ”pengejunkie”. Hvad skal man med mere? Selvfølgelig er der behov for noget mere, og Gudmundsson sætter sin lid til, at fortællekunsten aldrig vil dø, og at den igen vil rette sig mod magthaverne, blive samfundsengageret og sprede lys i mørket, ligesom tidligere tiders socialrealisme, men måske under nye former.

Bogens kryptiske titel er

navnet på et offentligt toilet, nu nedlagt, som befandt sig ved siden af regeringskontorerne, der har til huse i et gammelt fængsel, hvor der en gang blev opbevaret forbrydere! Det nedlagte toilet har en central rolle i forfatterens og jævnaldrenes erindringsgods, for det var her, man kunne købe kondomer anonymt, dengang da denne vare ikke lå side om side med slikket i supermarkederne.

Einar Már Gudmundsson: Bankstræde Nr. 0. Oversat af Erik Skyum-Nielsen Informations Forlag. 183 sider. 249 kroner.

To franske malere i København

Af John Poulsen

■ Den franske maler Paul Gauguin (1848–1903) opholdt sig i København vinteren 1884–85 sammen med sin danske kone Mette (født Gad). Det var ikke nogen succes, han fik ikke solgt et eneste billede, og han kunne ikke lide det danske vejr. Under sit ophold besøgte han Oldnordiskmuseum (nu Nationalmuseet) og det kan have givet skubbet til hans senere ide om at rejse til Sydhavet. Tanken blev realiseret i 1891, da han rejste til Tahiti. Efter et ophold i Paris 1893-95 slog hans sig endegyldigt ned på øen, hvor han døde ludfattig i 1903.

Da Gauguin forlod Danmark, efterlod han en række malerier, og dem solgte hans hustru efterhånden til danske samlere for at kunne forsørge

sig selv og sine mange børn. Nogle af dem endte senere på Glyptoteket, og gennem årene har museet foretaget mange opkøb, så det i dag har en af de fineste Gauguinsamlinger i verden uden for Frankrig. I kraft af denne samling har det været muligt for museet sammen med udlån fra en række udenlandske museer at skabe udstillingen ”Gauguin Polynisien – et flygtigt paradis”, hvor man både kan se ca. 50 værker af Gauguin, de fleste fra Polynisien, og 60 objekter der kunne have inspireret Gauguin, såsom kultstatuer, smykker, våben og tatoveringsmønstre fra 1800 og frem 1903.

Samtidig med at Gauguin opholdt sig i Paris, trådte en anden stor kunstner frem på scenen, Henri Toulouse-Lautrec (1848-1901). Mens Gauguin skildrede det pri-

mitive samfund, viste Lautrec det moderne Paris bag kulisserne. Han dissekerede forlystelsesverdenen, og hans motiver var teatre, cirkus, bordeller, cafeer og dansehaller, der især fandtes på Montmartre, hvor han selv boede.

Lautrec var en produktiv kunstner, der især udførte mange litografiske arbejder.

Kobberstiksamlingen på Statens Museum for Kunst ejer ca. 2/3 af disse litografier,

og sammen med tegninger, plakater lånt på Designmuseum Danmark og fotos fra tiden i slutningen af 1800-tallet har man skabt en meget flot udstilling ”Toulouse Lautrec – Den menneskelige komedie”.

Her får vi lejlighed til i 130 værker at møde både danserne, sangerne og luderne, men også det fine borgerskab, som besøgte forlystelsesstederne og bordellerne, alle set med Lautrecs satiriske øjne.

Til begge udstillinger er udgivet omfattende og meget oplysende kataloger.

Ny Carlsberg Glyptoteket "Gauguin & Polynisien – et flygtigt paradis. Indtil 31. december.

Statens Museum for Kunst "Toulouse Lautrec – Den menneskelige komedie". Indtil 19. februar 2012.

En frafaldens bodsgang

Af John Poulsen

■ "Han har været kommunist en tid og har fortrudt det. Det er hændt for andre. Derefter er han blevet forbitret anti-kommunist. Og det er heller ikke enestående, at renegater foragter deres fortid og hader det, de før svor til. Det er en ret banal foreteelse. Men når den forhenværende kommunist har fortrudt og har bedt om forladelse og er blevet taget til nåde af borgerskabet, så skulle det være nok med den tid. Ingen forlanger, at han skal stå frem og slå sig selv på munden uafladeligt. Og når han gør det alligevel og anklager og revser sig ud over al rimelighed, så virker det perverst og ikke til gavn for den anti-kommunisme, han vil tjene."

Sådan skrev Hans Scherfig i en kommentar fra 1962 om Peter P. Rohde, der havde forladt DKP i begyndelsen af 50'erne, og den kunne uden problemer bruges i dag om Jørgen Grimstrup, der har skrevet bogen "I folkedemokratiets tjeneste – En tidligere kommunist selvopgør". Den blev anmeldt med begejstring i Politiken af Per Michael

Jespersen, og avisen ofrede desuden en hel side, hvor Grimstrup kunne gentage sig selv og samtidig advare de mange unge, som havde stemt på Enhedslisten, om den marxistiske fare.

Hverken Grimstrup eller Jespersen forstår åbenbart, at dengang som nu reagerer ungdommen, og for øvrigt også mange andre, heldigvis imod al den uretfærdighed, der går i svang og vil arbejde for at ændre dette. At Politiken gjorde så meget ud af bogen falder meget godt i tråd med, at man, efter at den tidligere internationale sekretær i Komm.S., Michael Kjeldsen, i en kronik i midten af halvfemserne havde bekendt sine synder, opfordrede andre kommunister til et tilsvarende selvopgør. Men der kom ikke flere indlæg før nu femten år efter.

Vi skal ikke bruge spaltepads på at anmelde bogen, men blot tage fat i nogle enkelte punkter, som viser hvor langt Grimstrup er kommet ud i sit antikommunistiske had. Han citerer en udtalelse af Ho Chi Minh fra 1952, hvor denne kritiserer, at kadrerne har en "tilbøjel-

ighed til individualisme og til at sætte deres private over deres families interesser og nationens interesse", hvorefter han skriver, at "lignende tankegang kan man møde i Hitlers nationalsocialisme." Men han glemmer at citere John F. Kennedys berømte ord "Spørg ikke, hvad dit land kan gøre for dig – spørg hvad du kan gøre for dit land."

Et andet sted forsætter han med sammenligningen, idet han skriver, at "der er mere fornuft i Marx' tænkning end i Hitlers, selv om konsekvenserne af de to's tænkning på mange måder var de samme."

I 1975 var Grimstrup på besøg i Portugal, og besøget skildres set med hans nutidige øjne, efter at han er blevet "klogere" og hans ejendommelige konklusion er, at når Portugal ikke blev socialistisk dengang, "skyldtes det primært, at Den Røde Hær ikke stod i landet, og at Portugal var medlem af NATO."

En del af bogen er et opgør med fredskampen i slutningen af 70'erne og begyndelsen af 80'erne, hvor Grimstrup var aktiv i Århus. Det han skriver om fredskampen er der ikke meget nyt i, for det

samme har man kunnet læse mange andre steder tidligere. Hans ændrede holdning til fredsarbejdet og ikke mindst Sovjetunionens rolle var medvirkende årsag til, at han meldte sig ud i 1985 efter 11 års medlemskab.

I lighed med mange andre frafaldne på venstrefløjen er Grimstrup gledet længere og længere mod højre, hvilket fremgår af hans mange læser-

breve, ikke mindst i Jyllands Posten. Han er nu endt med at skrive i Søren Krarups og Jesper Landballes blad Tidehverv, et organ hvor også en anden frafalden kommunist, Jens Jackie Jensen, har slået sine hadefulde folder.

Jørgen Grimstrup: I folkedemokratiets tjeneste – En tidligere kommunist selvopgør. Informations forlag. 220 s. 249 kr.

Røde øjne

De kalder sig de tre musketerer og har netop udgivet en cd der blander digte og sange. Øjnene er røde, men universet er blåt.

Cd-anmeldelse af Rikke G.F. Carlsson

■ En sangskriver, en skuespiller og en musiker går sammen om en cd. Bo Schiøler, Ken Vedsegaard og Erling Kjølnér Jensen, tre dygtige kunstnere, som hver især har et fantastisk cv. Bo Schiøler stoppede efter 44 år på Vester-

bro Ungdomsgård, men stoppede ikke med at lave sange og digte. Ken Vedsegaard, der selv startede på de skrånede brædder i selvsamme klub og nu er professionel skuespiller, fortolker på denne cd Bo's sange og digte og Erling K. Jensen som også har sin fortid i sanggruppen, har rollen at producere og arrangere disse.

Jeg elsker ideen med at blande musik med lyrik. Det at få ideen til at bringe lyrikken ud af bogreolen, ind i bilen, ud i køkkenet, op på skærmen, det er fedt! Ideen holder bare ikke rigtig. Det gør digtene heller ikke. Der er et godt gennemgående tema i blåt, som åbner tolkninger

til samfundets efterhånden gennemsyrede farve, men nogle af digtene er bare for søgte, og det er synd, da jeg ved der er mere inde i Bo. Den blå farve er også blues og den følelse som sangene også har som tema. Titelsangen Røde øjne er en fed skilsmisse sang, som du bør synge for din ekskone... Mange af sangene er gamle klassikere fra hans lange repertoire, der er blevet voksenfortolket, og det klæder dem.

Ken Vedsegaard er skuespiller, og det høres tydeligt. Han er stærkest i digtene og virker desværre for hæmmet i mange af sangene. Han har en dejlig stemme, og jeg ville løbe ned og købe en hvilken

som helst lydalbum på grund af den, men sanger...

Erling Kjølnér Jensen kan man ikke sætte en plet på, rent musikalsk. Det skulle da lige være, at han ikke bandlyste den der tibetanske bedeklokke, som skal minde lytteren om, at der kommer et digt. (det kan vi jo godt høre, at der gør).

Jeg havde glædet mig til en Bo Schiøler uden børn og ventede det uventede. Dette

blev søgt. A rebel without a chase... kan ikke mærke hvad de tre musketerer ville, da de startede dette projekt og slet ikke se hvilke spor de prøvede at sætte... det ku' vær' så godt, men det gik faktisk ikke så galt. Teksterne er stærke og musikken god. Ole "Fessor" Lindgren på sin Trombone er en lækkerbiskken.

Cd'en er støttet af: DJBFA, Dansk Skuespiller Forbund og 3F's Medie- og kulturfond.

*Røde Øjne: www.discart.dk
Tekst og musik: Bo Schiøler.
Sunget, skreget, snakket og
hvuset af: Ken Vedsegaard.
Backing vokal Lennie H. Jakobsen.
Producer/Arr.: Erling K. Jensen.*

SPALTEN

Benny Kornbro

Gode kammerat. Tillykke med din halvrunder dag, og god bedring ønsker

Kammeraterne i afdeling Vest

Kære Raija

En lille hilsen til dig fra dine kammerater i afdelingen. Der bliver jo sørget for Kjeld i alle ender og kanter, men hvad med dig? Vi tænker på dig. Du må endelig sige, hvis vi kan gøre noget for at hjælpe.

*Kammeratlig hilsen
Nord Vest afdeling*

Gode kammerat**Preben Fogelstrøm**

Tillykke med fødselsdagen fra dine kammerater i Nord Vest. Vi glæder os til endnu mange år med dit gode humør, kvikke og kloge bemærkninger og din stepdans.

*Kammeratlig hilsen
Nord Vest afdeling*

Kære Sonja

Jeg har jo ønsket dig tillykke med fødselsdagen, men god gerning kan ikke gøres for ofte. Tak for en dejlig fest, og tak til René og Elsebeth for et formidabelt måltid.

*Kammeratlig hilsen
Martin*

Traditionen tro holder vi

julekomsammen med gløgg og æbleskiver tirsdag den 13. december kl. 19,30. Men Birthe vil være tilstede fra kl. 19,00, så alle kan få ombyttet medlemsbogen. Der bliver også mulighed for at betale til bladfonden.

*Kammeratlig hilsen
Nord Vest afdeling
Afdelingsledelsen*

Besøg Anton

Søndag den 27. november besøger vi vores fængslede kammerat Anton Nielsen i Horserød – udenfor hegnet – i demonstration og protest mod fængslingen og de USA dikterede terrorlove. Vi kræver retten til solidaritet og humanitær hjælp.

Der er fælles transport fra Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82, København NV kl. 10.30.

Bladfond 2011

Afdelinger	25/10–21/11
Amagerland	350,00
Nordvest	600,00
Esbjerg	100,00
Vestegnen	1.135,00
Bladfond i alt	2.185,00
Hans Henning P. Dresden	125,00
	2.310,00
Heraf indsamling	100,00

HUSK

**dead-line for nytårshilsener i
KOMMUNIST er 12. december!**

**Gelsted-Kirk-Scherfig-
fondens pris 2011****Program**

14.00: Velkomst ved Gitte Thomsen, formand

Pris til skuespiller Margrethe Koytu, motiveres af skuespiller Lisbet Dahl

Pris til billedkunstner Jørgen Buch, motiveres af Hans Henrik Brockdorff

Pause

Allan Olsen, sanger, musiker og sangskriver underholder og motiverer. Pris til Søren Krogh og Mikael K, sangere, musikere og sangskrivere

Søren Krogh og Mikael K afslutter med et par sange eller tre

17.00: Afslutning ved konferencier Poul Henrik Jensen

*Søndag den 11. december 2011 kl. 14.00 – 17.00
Krudttønden, Serridslevvej 2, København Ø*

Reparation og salg af computere
– kører også ud!

Rantzausgade 37A, 2200 København N.
Tlf. 5046 2832
Mail: Kim@Hardware.dk – www.pcmissing-link.dk

Åben man.-fre. 13-19. lør. 11-16

Fredagscafé i Aarhus

Første fredag i hver måned er alle velkomne til kulturcafé fra klokken 16.00 i Studsgade 12. Spartakus Bogcafé og KPID, Aarhus afdeling.

Fredag den 2. december spiller og synger Karsten Olesen egne kompositioner med rødder i 60'ernes surrealistiske poesi. Smagsprøver findes på www.myspace.com/karsteno

Fredag den 6. januar er der nytårshilsen fra Ramallah, hvor de to søskende, Sara og Andreas Willemoes Thomsen viser billeder og fortæller om baggrunden for deres nye bog, Stemmer fra Ramallah, om den grafitti der ikke er en del af apartheid muren med opråb til den øvrige verden, men som er rettet mod lokale palæstinensiske forhold, med politiske budskaber, drømme og håb.

Bogen kan købes i forbindelse med arrangementet. Pris 170 kroner.

**Besøg kommunisterne nye hjemmeside:
www.kommunisterne.dk**

KULTURLIV

Film værd at se

Brøndgraverens datter
Huden jeg bor i
Jane Eyre
Oslo, 31. august
Samme dag næste år

**Biermann lyver
om Nexø**

At den tyske visesanger Wolf Biermann ikke kan lide Martin Andersen Nexø er hans private sag, og det skal vi ikke blande os i.

Men det er ikke hans private sag, når han i et interview i Jyllands-Posten den 12. november bringer en løgnehistorie om Nexø's forhold til nazismen. Han udtaler at "jeres Martin Andersen Nexø oplyste således på meget veltalende vis Bert Brecht om, hvilken genistreg Hitler-Stalin-pagten var. Vi og de trækker på samme hammel – den nationale socialisme er blot den socialisme, der er bedst for tyskerne, forklarede han Brecht og Ruth Berlau i deres eksil i Svendborg."

Enhver der kender Nexø's holdning til nazismen, og den fremgår af utallige artikler, vil vide, at han aldrig ville være kommet med en sådan udtalelse. Hvad der yderligere underbygger Biermanns uvederhæftighed er, at han påstår, at Nexø skulle have fremført den efter underskrivelsen af ikke-angrebepagten i slutningen af august 1939, og at det skete i Svendborg, hvor Brecht levede i asyl. Nu ligger det bare sådan, at Brecht allerede i april 1939 havde forladt landet og var taget til Sverige, da han var bange for sin fremtid.

At bringe løgnehistorier til torvs om Nexø's forhold til nazismen er beskæmmende. På den anden side er udtalelsen ikke overraskende, da Biermann er rykket mere og mere til højre og bl.a. fuldt ud støttede krigen i Irak.

**Stor P.S. Krøyer-
udstilling**

Den Hirschsprungske Samlings 100 års jubilæum markeres med den mest omfattende P.S. Krøyer-udstilling i nyere tid.

Udstillingen slutter den 4. april 2012 og vises derefter på Skagens Museum 4. maj – 2. september 2012.

Indsamlingsrekord

■ Efter fem ugers indsamling, kunne indsamlingsledelsen den sidste søndag konstatere, at målet på 425.000 kr. var nået med 108%.

Det var en glad formand for Kommunistisk Parti i Danmark, der i den propfyldte festsal kunne takke for 460.000 kr., takke partiets afdelinger, medlemmer og sympatiserende for et kæmpe arbejde med at indsamle de mange penge, og love at hver en krone vil blive brugt i kampen mod kapitalens krige og rovdrift.

Griseslagtning

Blandt partiets afdelinger var der en, hvis resultat sprang i øjnene som suveræn vinder: Amager afdeling i København, der indsamlede 202% af sit mål.

Bladet har derfor spurgt afdelingens kasserer, Lars Emanuel, om de har et særligt fif. Svaret lyder lakonisk, men med et blink i øjet: "Vi er bare velforberejdede". Men ved lidt dybdeboring kommer der alligevel et par fif.

– I vores afdeling udstyres alle med en sparegris. Det er en gammel tradition, som

Lars Emanuel

Poul Emanuel gennemførte og kreerede. Den fodrer vi så alle sammen gennem året med småmønter, og den 1. indsamlingssøndag mødes vi så til brunch og griseslagtning. Det er ikke småpenge sådan en slagtning kan løbe op i. Så der er altid en god slat at starte på.

Styr på listerne

– Alle medlemmer har jo fået

udleveret en liste, fortsætter Lars, så vi en anden gammel tradition for at vi på skift gennem de 5 uger mødes til søndags-brunch, hvor vi hygger os og får tjek på listerne. Alle ved hvad målet for vores afdeling er, og hvad det bliver for hver enkelt, hvis vi deler det demokratisk ud, så det er bare om at komme ud og skaffe mest muligt.

– Vi sælger lotterier alle steder, vi kan komme af sted med det, og så har vi jo vores anden form for griseslagtning, vores bankospil, hvor man både kan vinde til en god middag, hygge sig og have skæg og ballade. Det trækker mange til.

Abonnerterne

– Sidst, men ikke mindst, takker vi vores lokale abonnenter og løssalgskøbere for støtte, siger Lars. Vi inviterer i løbet af året abonnenterne til åbne møder, de inviteres til Banko, og så sender vi fra afdelingen et brev med opfordring til at støtte vores indsamling, vedlagt et girokort til afdelingens konto. Vi får også derfra fin tilbagemelding.

Men som jeg indledte med at sige, så skal indsamlingen organiseres, ligesom alt andet. Altså, vi er bare velforberejdede, – og så stopper vi ikke med at samle ind, bare fordi vi har nået målet. Men det vigtigste er at tro på det, og indføre et ejerskab til vores avis, der gør, at vi også kan samle ind, slutter en stolt kasserer.

bfc

TAK

Indsamlingen, der skal sikre KPIDs udgivelse af bladet KOMMUNIST, sluttede i København med en stor fest. Selvom der er højt til loftet i JBMF fagforeningens store sal, løftede svenske Michael Wiehe det endnu et par meter med sine stærke sange.

■ Den gode stemning blev videreført af syngepigerne Oh'Livia der fik salen til at synge med og pengene sad løst, da auktionarius Allan Nielsen satte kunstværker på auktion.

Hos indsamlingsledelsen var stemningen lige så god, da de mange flotte resultater blev ringet ind fra afdelingerne rundt om i landet i løbet af eftermiddagen.

Indsamlingen satte rekord, og ved redaktionens

afslutning er der afregnet ca. 462.000 kr. Nu skal de sidste lister afregnes, enten gennem partiets afdelinger eller direkte til indsamlingsledelsen på KPIDs partikontor, Frederikssundsvej 82, København NV. Pr. 31. december sættes der streg for opsamlingen.

Parti og blad siger tak for de mange bidrag og bevilninger og tak til de mange ildsjæle, der har arbejdet med at indsamle de mange penge.

Michael Wiehe underholdt med sine sange ved indsamlingens afslutningsfest. Foto: Tommy Skarborg

Besøg Anton

■ Søndag den 27. november kl. 11-13 arrangerer Kommunistisk Parti i Danmark besøg og fanevagt udenfor statsfængslet i Horserød, hvor Formanden for Horserød-Stutthof foreningen, Anton Nielsen, sidder fængslet. Han er dømt for at støtte terrorisme, ved som formand at have igangsat en indsamling til humanitær hjælp til ofre for Israels bombardementer af Palæstina, Gaza sriben.

Der er arrangeret fælles transport til Horserød. Afgang søndag den 27. november kl. 10.30 fra Frederikssundsvej 82, København NV. Se annonce side 14.

Protest

Besøget er samtidig en protest mod de USA og EU dikterede terrorlove, der underminerer demokratiet og forsøger at kriminalisere den solidaritet, der er en hjørnesteen i befolkningernes forsvar for egne og fælles interesser for fred og selvstændighed.

EU parlamentet

Dommen og fængslingen af Anton Nielsen har påkaldt sig stor international opmærksomhed og forargelse. Anton har modtaget en lang række hilsner og solida-

Anton Nielsen blev ført behørigt til fængselsporten af en stor menneskemængde og faneborg.

ritetstillkendegivelser fra hele verden. Medlem af EU parlamentet Babis Angourakis, Grækenlands Kommunistiske Parti, har i den anledning stillet følgende forslag i EU parlamentet om en fordømmelse af det danske justitsministerium. (se teksten i rammen).

Forslaget er efter EU's særlige form for demokratipfattelse blevet nægtet behandling med følgende begrundelse: Med henvis-

ning til Annex II, paragraf 1 i regler om procedure, skal vi informere Dem om at Formanden har nægtet at behandle Deres spørgsmål, da det indeholder en utilstodelig mening...

Ud af Fængslet Fest

Kampen for frihedsrettigheder fortsætter. Lørdag den 3. december løslades

Anton Nielsen, og har så fire måneders betinget fængsel hængende over sig. Horserød-Stutthof foreningen, Fighters and Lovers og Oprør holder i den anledning stor løsladelsesfest. Kom og vær med til at modtage ham.

Festen begynder kl. 14.00 med program til kl. 20.00 og der er mulighed for at købe aftensmad og drikke. Det

Køb og læs KOMMUNIST

Abonnement:

1 år 275,- kr.
1/2 år 165,- kr.

hele foregår i Bygge-, jord og Miljøarbejdernes fagforening i Trekronergade 26 i Valby. (Bus 1A).

■ "Med henvisning til "Lov om terrorisme", som er blevet ratificeret i Danmark, har anklagemyndighederne anklaget organisationen for demokratiske rettigheder "Oprør" og ejerne af firmaet "Fighters and Lovers" for at indsamle økonomisk støtte til FARC og PFLP. Med samme begrundelse blev formanden for Horserød-Stutthof foreningen, eller Sammenslutningen af danske modstandsorganisationer, medlem af FIR, Den internationale organisation af frihedskæmpere, Anton Nielsen og Viggo Jørgensen, tillidsmand i Tømrernes fagforening, anklaget og idømt 6 måneders fængsel. Denne særlige juridiske dom, sket på direkte ordre fra Justitsministeriet, har som mål at skræmme solidaritetsbevægelser i Danmark og kontrollere folks kamp mod imperialismens barbari.

Domme giver udtryk den forfølgelse af aktive og de overgreb mod de demokratiske rettigheder og folkelige frihedsrettigheder, som de danske myndigheder udøver overfor deres befolkning."

Jeg vil gerne tegne abonnement på **KOMMUNIST**

1/1 år (275 kr.)

1/2 år (165 kr.)

Unge under uddannelse: 50 kr. for et halvt år

Jeg vil gerne være medlem af Kommunistisk Parti i Danmark

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr./by: _____

Sendes til: Kommunistisk Parti i Danmark, Frederikssundsvej 82 st., 2400 Kbh. NV
E-mail: kommunist@kommunisterne.dk – Hjemmeside: www.kommunisterne.dk